Cornell University ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

Gerechtigkeit (Yiddish Justice)

International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU)

12-1931

Gerechtigkeit (Vol. 13, Iss. 14)

International Ladies Garment Workers Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit

Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.

Support this valuable resource today!

This Article is brought to you for free and open access by the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in Gerechtigkeit (Yiddish Justice) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

If you have a disability and are having trouble accessing information on this website or need materials in an alternate format, contact web-accessibility@cornell.edu for assistance.

Gerechtigkeit (Vol. 13, Iss. 14)

Keywords

International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, Gerechtigkeit, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, Yiddish, Jewish

Comments

Justice was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union ILGWU from 1919 to 1995. Editions of *Justice* were published in English, Italian, Spanish, and Yiddish. When compared side by side, the content of some of these different editions of *Justice* shows significant differences. *Gerechtigkeit* was the Yiddish-language edition of *Justice*.

This article is available at DigitalCommons@ILR: https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit/496

GERECHTIGKEIT *(Justice)*

גערעכטיגקייט

אפיציעלער ארגאן פון דער אינטערנעשאנאל לידיס גארמענט װאָרקערס יוניאן

Vol. XIII. No. 14. Jersey City, N. J., December, 1931 Price 10 Cents

דער נייער אַרויספאָר פון די קלאוק מאַנופעקטשורער וועגען איינפירען שטיק־אַרבייט.

די קלאוק מאַנופעקטשורערס האָבען זיך אַזוי שטאַרק פאַרבענקט נאָך שטיק אַרבייט, אַז זיי האָבען ניט געהאַט קיין געדולד צו דערוואַרטען די צייט, ווען די פאַרהאַנדלונגען וועגען באַנייעם דעם אַגרימענט מיט דער יוניאַן דאַרפען זיך אָנפאַנגען און זיי האָבען פאַרלאַנגט, אַז אַ קאָנפערענץ מיט דער יוניאַן זאָל באַלד גערופען ווערען.

פרעזידענט שלעזינגער האָט וועגען דער אַנגעלעגענהייט געמאַכט אין דער פרעסע די פאָלגענדע ערקלערונג:

„דער אינדאַסטריעל קאַונסיל האָט צוגעשיקט אַ בריף צו דער אינטערנעשאַנאַל און צו דער קלאוק מאַכער דזשאינט באָארד מיט אַ גאַנצער ליסטע פון ענדערונגען וואָס זי שלאָגט פאָר פאַר אַ נייעם אַגרימענט אין דער קלאוק אינדוסטריע. איינע פון די ענדערונגען איז, אַז יעדער שאָפּ זאָל קענען אַרבייטען ווי ער וויל — שעפער וואָס ווילען אַרבייטען פון וואָך, זאָלען אַרבייטען פון וואָך, און שעפער וואָס ווילען אַרבייטען פון שטיק, זאָלען אַרבייטען פון שטיק.

„אין דעם בריף באַקלאָגט זיך דער אינדאַסטריעל קאַונסיל, אַז אין די אויטסייד שעפער ווערט געאַרבייט פון שטיק און אַז די קאָנקורענץ פון יענע שעפער איז שטאַרקער ווי ווען עס איז בעפאָר. דער בריף זאָגט נאַטירליך ניט, אַז דיזע שעפער זיינען באַשאַפען געוואָרען און ווערען געגאַנטשעט פון מאַנופעקטשורערס און דזשאָבערס וואָס ווילען זיך אַרויסדרעהען פון יוניאַן קאָנטראָל. דער בריף דערמאָנט אויך ניט דעם פאַקט, אַז פאַר־אַ־יאָהרען, ווען דעם גאָווערנאָר'ס קאָמישאָן אין דער קלאוק אינדוסטריע האָט, נאָך אַ גענויער אונטערזוכונג, אויסגעפונען, אַז אין די ברוקלינער קאָנטראַקטינג שעפער ווערט דער אַגרימענט ניט אָפּגעהיט, האָבען די מאַנופעקטשורערס און דזשאָבערס נ י ט אויפגעהערט צו שיקען קיין אַרבייט אין יענע שעפער.

„דער איצטיגער אַגרימענט אין דער קלאוק אינדוסטריע גייט אויס דעם ערשטען דזשון, 1932. אין דעם אַגרימענט איז דאָ אַ פונקט אַז אַלע ענדערונגען וואָס די צדדים ווילען מאַכען פאַר דעם צוקינפטיגען אַגרימענט, מוזען זיי לאָזען וויסען איינע די אַנדערע וועגען די ענדערונגען מיט דריי מאָנאַטען פריהער. דער אינדוסטריעל קאַונסיל האָט זיך אונטערגעאיילט און אַריינגעשיקט איהרע ענדערונגען מיט זעקס און אַ האַלב מאָנאַטען פריהער. וואַרשיינליך צוליב דעם, וואָס זי וויל האָבען מעהר צייט צו מאַכען פראָפּאַגאַנדע פאַר שטיק אַרבייט, וואָס וואָלט די אינדוסטריע אַריינגעוואָרפען אין נאָך אַן ערגערען כאָאָס.

„דער אינדאַסטריעל קאַונסיל פאַרלאַנגט אין דעם בריף, אַז אַ קאָנפערענץ צו באַשפרעכען איהרע ענדערונגען, זאָל אָפּגעהאַלטען ווערען אין צעהן טעג אַרום. דאָס איז ניט מעגליך. די קאָנפערענצען וועלען זיך אָנפאַנגען ווען די יוניאַן וועט אויך זיין פאַרטיג מיט איהרע ענדערונגען פאַר דעם נייעם אַגרימענט און דאָס וועט געדויערען מעהר ווי צעהן טעג.”

מען דאַרף ניט צווייפלען, אַז די מאַנופעקטשורערס ווייסען ווען די פאַרהאַנדלונגען וועגען באַנייען דעם אַגרימענט דאַרפען זיך אָנפאַנגען. און זיי ווייסען זיכער אויך, אַז עס איז ניט געשעפטסמעסיג אַרויסצואווייזען אומגעדולד. וואָרום אויב די מאַנופעקטשורערס ווייזען אַרויס אַזאַ אומגעדולד וועגען דער איינפיהרונג פון שטיק אַרבייט, דאַן מוז עס ביי די אַרבייטער פאַרשטאַרקען זייער געגנערשאַפט צו שטיק אַרבייט. נאָר מיר פאַרשטייען, אַז ביי די מאַנופעקטשורערס איז עס ניט אַזוי אַ פראַגע פון אומגעדולד, נאָר אַ פראַגע פון פּראָפּאַגאַנדע. זיי זוכען צוצוגרייטען די עפענטליכע מיינונג און עס זאָל אויסקומען, אַז די פאָדערונג זייערע איינצופיהרען שטיק־אַרבייט איז שוין אַ גאַנץ אַלטע. זיי האָבען דעריבער אָנגעפאַנגען מאַכען ערקלערונגען וועגען דער איינפיהרונג פון שטיק־אַרבייט שוין מיט אַנדערהאַלבען יאָהר צוריק. זיי האָבען עס געטאָן ביי יעדער געלעגענהייט, וואָס זיי האָט זיך געמאַכט. און מאַנכעס מאָל האָבען זיי עס אפילו געטאָן נאָר אָהן אַ פּאַסענדע געלעגענהייט.

די מאַנופעקטשורערס ווייסען גאַנץ גוט, אַז די קלאוק מאַכער זיינען, מיט גאַנץ קליינע אויסנאַמען, אויסגעשפּראָכען געגען דער איינפירונג פון שטיק־אַרבייט און אַז זיי זיינען גרייט צו קעמפען מיט אַלע זייערע כוחות געגען דעם. ווילען דעריבער די מאַנופעקטשורערס זיך שוין אין פאָראויס באַזאָרגען, אַז אין פאַל עס וועט דאַרפען קומען צו אַן אָפענעם קאַמף, זאָלען זיי זיך קענען פאַרענטפערען, אַז ניט זיי האָבען דעם קאַמף אַרויסגערופען, ווייל זיי האָבען פּלוצים אַרויסגעשטעלט אַ נייע פאָדערונג איינצופיהרען שטיק־אַרבייט. זיי ווילען אָנווייזען, אַז זייער פאָדערונג איינצופירען שטיק־אַרבייט איז שוין אַ גאַנץ אַלטע, אַז זיי האָבען שוין מיט צוויי יאָהר צוריק געלאָזט וויסען, אַז זיי פאָדערען די איינפיהרונג פון שטיק־אַרבייט און אַז זיי האָבען כסדר עס געהאַלטען אין דערמאָנען און מען קען דעריבער ניט זאָגען אויף זיי, אַז זיי זיינען געקומען מיט עפּעס אַ נייע, אונדערוואַרטעטע פאָדערונג, וואָס צווינגט צו אַן אָפענעם קאַמף אין דער קלאוק אינדוסטריע.

די עפענטליכע מיינונג איז אין דער איצטיגער צייט נאָר ניט פריינדליך צו די, וואָס פאַראורזאַכען נייע שטערונגען אין דער אינדוסטריע. דער קריזיס איז שוין שווער גענוג און די אינדוסטריען זיינען שוין גענוג צושטערט. און די פיהרער פון די אינדוסטריען קענען זיך נאָר ניט באַריהמען, אַז זיי האָבען געפיהרט ווי עס דאַרף צו זיין, אַז זיי האָבען געפיהרט מיט אַ טאַלק און אַז דער קריזיס איז דעריבער ניט זייער שולד. אין געגענטייל. פון אַלע זייטען ווערט געוואָרפען די שולד פון דעם איצטיגען קריזיס אויף די פיהרער פון די אינדוסטריען, אויף זייער פּלאַנלאָזע, ניט אויסגערעכנטע פּראָדוקציע, אויף זייער ווילדער קאָנקורענציע און אויף זייערע נאַרישע, משוגענע ספּעקולאַציעס. און דאָס ווערט אָנגעוויזען ניט בלויז פון סאָציאַליסטען און פון אַרבייטער פיהרער, נאָר אפילו פון קאַפּיטאַליסטישע עקאָנאָמיסטען. מאַנופעקטשורערס מיט אַ גע־

באַשלוסען פון פערטעל יעהרליכען מיטינג פון דער דזשענעראַל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאַנאַל

וועגען טעקס פון 3 דאָלאַר 75 סענט

נאָכדעם ווי עס איז פאָרגעלעזען געוואָרען דער רעזולטאַט פון דער אָפּשטימונג וועגען דעם $3.75 טעקס און באַריכטען פון פאַרשיידענע לאָקאַלס וועגען דער אָפּשטימונג זיינען אויסגעהערט געוואָרען איז אָנגענומען געוואָרען דער פאָלגענדער באַשלוס:

דער שטייער פון 3 דאָלאַר 75 סענט, וואָס איז אָנגענומען געוואָרען פון אַ מאַיאָריטעט לאָקאַלס מיט אַ מאַיאָריטעט שטימען מוז גלייך באַצאָהלט ווערען פון אַלע מיטגלידער פון דער אינטערנעשאַנאַל און עס איז די פליכט פון די באַאַמטע פון די לאָקאַלס דעם טעקס איינצומאָנען.

עס איז אויך באַשלאָסען געוואָרען, אַז די יאַנואַר מיטגלידס־קאַרטען זאָלען ניט אַרויסגעגעבען ווערען צו קיינע מיטגלידער, וואָס האָבען ניט איינגעצאָהלט דעם 3 דאָלאַר 75 סענט אַסעסמענט.

וועגען דער דזשורידיקשאָן פראַגע צווישען לאָקאַלס 1 און 17

די קאָמיטע וואָס איז באַשטימט געוואָרען פון דער דזשענעראַל עקזעקוטיווע אויף איהר מיטינג אין אַטלאַנטיק סיטי אין חודש מאַי פון וועלכע פרעזידענט שלעזינגער איז דער פאָרזיצענדער, האָט אַריינגעטראָגען איהר באַריכט וועגען דער אונטערזוכונג וואָס זי האָט געמאַכט וועגען דעם שטרייט צווישען לאָקאַל 1 און לאָקאַל 17 און האָט דערביי ערקלערט, אַז זי האָט אויסגעפונען, אַז די געגענזייטיגע באַשולדיגונגען פון די לאָקאַלס פון פאַרכאַפּען מיטגלידער איינער ביים אַנדערען זיינען וועניגער ערנסט, ווי די פראַגע פון דאָפּעלטער קאָנטראָל אין די שעפער וואָס איז זעהר שעדלאָך. דאָס פאַרכאַפּען מיטגלידער וואָס ווערט פּראַקטיצירט פון ביידע לאָקאַלס און וואָס מוז אונבאַדינגט אָפּגעשטעלט ווערען, איז דאָך ניט די וויכטיגסטע פראַגע אין דעם שטרייט, ווייל עס האַנדעלט זיך ענדליך וועגען אַ פאַרהעלטניסמעסיג קליינער צאָהל מיטגלידער וואָס קענען פאַרנומען ווערען פון איין לאָקאַל אָדער פון צווייטען. די וויכטיגסטע פראַגע אין דעם שטרייט איז די דאָפּעלטע קאָנטראָל פון די צוויי לאָקאַלס אין די שעפער, וואָס מיינט אָפט אין גאַנצען ניט קיין קאָנטראָל און וואָס ברענגט אַריין דעמאָראַליזאַציע צווישען די מיטגלידער פון דער יוניאַן.

עס איז אויף דעם גרונד באַשלאָסען געוואָרען:

1. אַלע שעפער וואו עס ווערען געמאַכט קינדער קאָוטס, ריפערס, פּאָיל פּעבריקס, דזשוניאָר קאָוטס און אינטערמידיאיטס ביז סאיז 17 זאָלען באַצייכענט ווערען אַלס שעפער פון לאָקאַל 17 און זאָלען קאָנטראָלירט ווערען פון לאָקאַל 17. אַלע אַנדערע שעפער, וואו עס ווערען געמאַכט רעגולערע קלאָוקס, זאָלען באַצייכענט ווערען אַלס שעפער פון לאָקאַל 1 און זאָלען קאָנטראָלירט ווערען פון לאָקאַל 1.

2. אין שעפער, וואו ביידע סאָרטען אַרבייט ווערט געמאַכט, זאָל די אָנגעהעריגקייט פון שאָפּ באַשלאָסען ווערען לויט דעם וואָס פאַר אַ סאָרט אַרבייט עס ווערט דאָרטען געמאַכט מעהר. אויב רעגולערע קלאָוקס ווערען געמאַכט מעהר זאָל דער שאָפּ קאָנטראָלירט ווערען פון לאָקאַל 1 און אויב עס ווערט געמאַכט מעהר פון דער אַרבייט, וואָס ווערט באַצייכענט אַלס לאָקאַל 17 אַרבייט, זאָל דער שאָפּ קאָנטראָלירט ווערען פון לאָקאַל 17.

3. שעפער וועגען וועלכע די קאָמיטע וועט זיך ניט קענען איינינגען צו וועמען זיי דאַרפען באַלאַנגען זאָל די קאָמיטע איבערגעבען די רעזולטאַטען פון איהר אונטערזוכונג צו דער דזשענעראַל עקזעקוטיווע פאַר אַן אַנטשיידונג.

4. די אונטערזוכונגס קאָמיטע ווערט אינסטרואירט גלייך אָנפאַנגען די קלאַסיפיצירונג פון די שעפער פון לאָקאַל 1 און לאָקאַל 17 לויט די אויבען־דערמאָנטע באַשטימונגען.

5. די קאָמיטע ווערט אינסטרואירט דורכצופיהרען די נויטיגע טראַנספערירונג פון די מיטגלידער אין די שעפער צו די לאָקאַלס צו וועלכע זיי דאַרפען באַלאַנגען ניט שפּעטער ווי אין אַ משך פון דריי חדשים.

אויף דעם פאַרלאַנג פון פרעזידענט שלעזינגער וועט דעם פּלאַץ פון דעם פאָרזיצענדער פון דער קאָמיטע פאַרנעמען ערשטער וויים פרעזידענט נינפאָ.

וועגען אַ גענעראַל סטרייק אין דער דרעסמאַכער אינדוסטריע אין ניו יאָרק

עס ווערט געגעבען די פולע מאַכט צו די גענעראַלע באַאַמטע פון דער אינטערנעשאַנאַל און צו די ניו יאָרקער מיטגלידער פון דער דזשענעראַל עקזעקוטיווע צו באַשטימען אַלע פראַגען וואָס זיינען שייך צו רופען אַ גענעראַל סטרייק אין דער ניו יאָרקער דרעס אינדוסטריע.

וועגען אַ דרעסמאַכער אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּיין אין פילאַדעלפיא

די גענעראַל באַאַמטע פון דער אינטערנעשאַנאַל ווערען אינסטרואירט אָנצופאַנגען אַן אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּיין ביי די דרעסמאַכער אין פילאַדעלפיא.

די פאַראייניגונג פון לאָקאַל 41 מיט לאָקאַל 66

עס ווערט איבערגעגעבען צו די גענעראַל באַאַמטע פון דער אינטערנעשאַנאַל צו פאַראייניגען דעם לאָקאַל 41 פון פּליטערס, טאַקערס און העמסטיטשערס מיט לאָקאַל 66 פון די באָנאַז עמבראָידערי אַרבייטער.

וועגען פאַרלאַנג פון באָסטאָנער קלאָוקמאַכער און דרעסמאַכער

דער פאַרלאַנג פון די באָסטאָנער קלאָוקמאַכער און דרעסמאַכער, אַז די אינטערנעשאַנאַל זאָל זיי העלפען דורכפיהרען אַן אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּיין ווערט איבערגעגעבען צום גענעראַל אָפיס.

וועגען אַן עפענטליכען ענטפער אויף די צושריפטען פון די לאָקאַלס 1 און 22

סעקרעטער טרעזשורער דובינסקי האָט פאָרגעלעזען צוויי בריף, וועלכע ער האָט ערהאַלטען — איינעם פון לאָקאַל איינס און אַ צווייטען פון לאָקאַל 22. דער בריף פון לאָקאַל איינס לאָזט וויסען אַז דער לאָקאַל האָט נידערגעשטימט דעם $3.75 אַסעסמענט און באַשולדיגט די אינטערנעשאַנאַל אַז זי איז ניט גענוג עקאָנאָמיש. דער בריף פאָדערט, צווישען אַנדערע זאַכען, אַז די אינטערנעשאַנאַל זאָל אָפּשאַפען געוויסע לאָקאַלס און אָפּשאַפען די באַזונדערע דרעסמאַכער דזשאָינט באָאַרד.

דער בריף פון לאָקאַל 22 לאָזט וויסען אַז דער לאָקאַל האָט צוריקגעוויזען דעם $3.75 אַסעסמענט און פאַרלאַנגט אַז דער דזשענעראַל אָפיס זאָל רופען אַ קאָנפערענץ פון אַלע לאָקאַלען פון די קלאָוק און דרעסמאַכער דזשאָינט באָאַרדס, פאַר דעם צוועק צוזאַמענצושמעלצען די קערפּערשאַפטען און דעפּאַרטמענטס פון דיזע אַלע לאָקאַלען.

ווען די בריף זיינען פאָרגעלעזען געוואָרען האָט וויים־פרעזידענט אַנטאָניני ערקלערט, אַז דער איטאַליענישער דרעסמאַכער לאָקאַל 89 וועט קיינמאָל ניט צושטימען אַז דער דרעסמאַכער דזשאָינט באָארד זאָל זיך ווידער פאַרשמעלצען מיט דעם קלאָוקמאַכער דזשאָינט באָארד.

וויים פרעזידענט האָכמאַן האָט באַמערקט אַז לאָקאַל 22 איז אויך אַבסאָלוט געגען אַזאַ פאַרשמעלצונג.

פרעזידענט שלעזינגער רעדענדיג וועגען די בריף האָט ערקלערט אַז דורך די אַלע יאָהרען וואָס ער איז פאַרבונדען מיט אַנדערע אַרבייטער אינסטיטוציעס געדענקט ער ניט אַ צייט ווען דער דזשענעראַל אָפיס איז געפיהרט געוואָרען אַזוי עקאָנאָמיש ווי איצט. אַלעס וואָס עס האָט געקענט געטאָן ווערען צו פאַרקלענערען די אויסגאַבען פון דזשענעראַל אָפיס איז געטאָן געוואָרען, און אויב עס וועט נאָר מעגליך זיין צו מאַכען נאָך מעהר עקאָנאָמיע וועט עס זיכער געטאָן ווערען. פרעזידענט שלעזינגער האָט אויך דערמאָנט אַז מיט דער אויסנאַהמע פון די טאַיפּיסטקעס און אַנדערע קלוירקס האָבען אַלע באַאַמטע און אָנגעשטעלטע פון דער אינטערנעשאַנאַל פרייוויליג אַרונטערגעלאָזען פון זייערע וויידזשעס צעהן, פופצעהן און צוואַנציג פּראָצענט.

סעקרעטער טרעזשורער דובינסקי האָט דערביי אָנגעוויזען מיט ציפער ווי גרויס עס איז די עקאָנאָמיע, וואָס איז געמאַכט געוואָרען אין דער פאַרוואַלטונג פון דער אינטערנעשאַנאַל און האָט אויסגעדריקט דעם וואונש, אַז די פאַרוואַלטונגען פון די לאָקאַלס זאָלען נאָכטאָן דעם ביישפּיל.

עס איז אויף דעם גרונד באַשלאָסען געוואָרען צו געבען די דערמאָנטע צוויי לאָקאַלס אַן עפענטליכען ענטפער אויף זייערע צושריפטען.

דער נעקסטער פערטעל יעהרליכער מיטינג פון דער דזשענעראַל עקזעקוטיווע

עס איז באַשלאָסען געוואָרען, אַז דער נעקסטער פערטעל יעהרליכער מיטינג פון דער דזשענעראַל עקזעקוטיווע זאָל אָפּגעהאַלטען ווערען אין מאָנאַט פעברואַר איידער עס וועלען זיך אָנפאַנגען די פאַרהאַנדלונגען וועגען באַנייען דעם אַגרימענט אין דער קלאָוק אינדוסטריע אין ניו יאָרק.

פיהל פון פאראנטווארטליכקייט פיהלען זיך דעריבער אין דער איצטיגער צייט ניט באקוועם, ווען מען זאגט אויף זיי, אז זיי האבען געטריבען זייערע ארבייטער אין אן אפענעם קאמף און האבען דערמיט די איצטיגע שווערע לאגע נאך שווערער געמאכט.

און מען קען לייכט איינזעהן, אז טאקע צוליב דעם האבען די קלאוק מאנופעקטשורערס זייער פאדערונג איינצופיהרען שטיק ארבייט געפרובירט פארמאסקירען אויף אזא אופן, אז זיי זאלען קענען זאגען, אז אין דער אמת'ן זוכען זיי גאר קיין זאך ניט ארויפצוצווינגען אויף די ארבייטער. אין געגענטייל. זיי גיבען זיי דעם פרייען אויסוואל: שעפער וואס ווילען ארבייטען פון וואך, זאלען ארבייטען פון וואך, און שעפער וואס ווילען ארבייטען פון שטיק, זאלען ארבייטען פון שטיק. אז מען וויל, קען מען אפילו דערפון מאכען א פרינציפ פון פרייהייט.

נאר וואס מיינט עס, אז יעדער שאפ זאל קענען ארבייטען ווי ער וויל — וואך ארבייט אדער שטיק־ארבייט? מיינט עס, די ארבייטער פון שאפ, אדער דער באלעבאס פון שאפ?

מיר וואלטען וועלען זעהן א ביישפיל פון א שאפ, וואו די ארבייטער זאלען וועלען ארבייטען פון שטיק און דער באלעבאס זאל עס ניט וועלען.

מיר ווילען ניט פראבירען פארלייקענען דעם פאקט, אז עס זיינען פאראן היינט א סך קלאוק שעפער, וואו מען ארבייט פון שטיק. אבער מיר דארפען די מאנופעקטשורערס ניט פארזיכערען, אז דאס איז ניט ווייל די ארבייטער ווילען עס. זיי ווייסען גאנץ גוט, אז די ארבייטער ווערען געצוואונגען דערצו.

היינט צו וואס נאך פארמאסקירען די פאדערונג פון שטיק ארבייט, ווען די מאסקע איז אזא דורכזיכטיגע? די ווערטער „שעפער וואס ווילען" קענען דאך אנדערש ניט מיינען, ווי שעפער, וואס די באלעבאטים ווילען. און וועלכער באלעבאס אין דער קלאוק אינדוסטריע וויל עס איצט ניט שטיק־ארבייט אין זיין שאפ?

מיר זיינען געוויס ניט חושד די מאנופעקטשורערס, אז זיי זיינען מיט דער מאסקע, וואס זיי האבען אנגעטאן מיט זייער פאדערונג פון שטיק־ארבייט, אויסען אפצונארען די יוניאן. עס וואלט געווען א באליידיגונג פאר זיי, ווען מיר וואלטען זיי אנגענומען פאר אזעלכע נאאיווע מענשען. ניט די יוניאן מיינען זיי מיט דער מאסקע אפצונארען, נאר די עפענטליכע מיינונג. און מיר מוזען זיי געבען קרעדיט, אז עס איז ניט קיין נארישער איינפאל. אין דעם גרויסען ברייטען עולם זיינען פאראן גענוג שוטים, וואס קענען זיך לאזען אפנארען דורך דעם נייעם פרינציפ פון „פרייען" אויסוואל, וואס די קלאוק מאנופעקטשורערס האבען ארויסגעשטעלט. אבער ענדליך זיינען עס דאך ניט די שוטים, וואס מען קען אזוי לייכט אפנארען, וועלכע שאפען די עפענטליכע מיינונג.

אונז וועט נאך אויסקומען זיך צוריקצוקעהרען צו דער פראגע. אבער זאל עס שוין זיין קלאר פאר די מאנופעקטשורערס, אז ווען עס רעדט זיך וועגען דעם, וואס די שעפער ווילען, פארשטעהען מיר עס אלע מאל, אז דאס מיינט, וואס די ארבייטער אין די שעפער ווילען, און ניט וואס די באלעבאטים ווילען. און די ארבייטער אין די שעפער ווילען וואך־ארבייט.

די קאנפערענצען פון דער דרעס־מאכער יוניאן צו באנייען דעם אגרימענט.

די דרעס מאכער יוניאן האט אנגעפאנגען קאנפערירען מיט די מאנופעקטשורערס וועגען באנייען דעם אגרימענט. מאנטאג, דעם 30טען נאוועמבער, איז אפגעהאלטען געווארען די ערשטע קאנפערענץ. די יוניאן איז אויף דער קאנפערענץ געווען פארטראטען פון פרעזידענט שלעזינגער מיט א קאמיטע פון דזשאינט באארד פון דער דרעס מאכער יוניאן און ברודער האכמאן, דזשענעראל מענעדזשער פון דזשאינט באארד.

שוין ביים ערשטען צונויפטרעפען זיך מיט די מאנופעקטשורערס האט מען געקענט זעהן, אז עס וועט זיין א שווערער קאמף. די מאנופעקטשורערס האבען גלייך געגעבען אן אנצוהערעניש, אז זיי וועלען באנייען דעם אגרימענט בלויז ווען אין איהם וועלען געמאכט ווערען באדייטענדע ענדערונגען. און אויב זיי זיינען נאך ניט ארויסגעקומען קלאר מיט אלע, איז עס אבער דאך געווען גענוג קלאר, אז זיי שארפען די ציינער ניט בלויז צו פארקלענערען די פארדינסטען פון די ארבייטער אין זייערע שעפער, נאר אויך צו פארערגערען די באדינגונגען פון דער ארבייט. די יוניאן ווידער פון איהר זייט, האט איינגעשטימט, אז ענדערונגען דארפען טאקע געמאכט ווערען אין אגרימענט, אבער אזעלכע, וואס זאלען פארבעסערען און זיכער מאכען די לאגע פון די ארבייטער אין טרייד, און אז זי האט פאר דעם צוועק צוגעגרייט א רייהע באשטימטע פאדערונגען.

פון דער ערשטער קאנפערענץ קען מען געוועהנליך ווייניג זאגען, וואו עס האלט, אבער אין דעם פאל האט מען, ווי שוין אויבען באמערקט, גלייך געפיהלט, אז עס וועט זיין גאר ניט לייכט זיך צונויפרעדען און אז די לאגע איז אן ערנסטע. און די ערשטע באדינגונג אין אזא ערנסטער לאגע איז א וואס־שטארקערע פאראייניגונג פון כחות. די יוניאן מוז ארויסטרעטען מיט א פולשטענדיגען פאראייניגטען פראנט. ליידער פיהלט עס ניט די פיהרערשאפט פון לאקאל 22. עס מאכט דעם איינדרוק, ווי לאקאל 22 וויל מאכען שבת פאר זיך און געהן באזונדער און ניט צוזאמען מיט'ן דזשאינט באארד.

לאקאל 22 האט אפילו אויסגעארבייט באזונדערע אייגענע פאדערונגען, ווי עס וואלט אין גאנצען קיין דזשאינט באארד ניט געווען און ווי די גאנצע דרעס מאכער יוניאן וואלט באשטאנען פון לאקאל 22. אזוי קען זיך א יוניאן ניט פיהרען, בפרט, ווען מען גרייט זיך צו א שווערען קאמף. מען קען ניט געהן אין קאמף, ווען די אייגענע רייהען זיינען ניט פאראייניגט.

מיר האפען דעריבער, אז לאקאל 22 וועט נעמען אין באטראכט די ערנסטקייט פון מאמענט און וועט פארשטעהן, אז די איינינקייט פון דער יוניאן טאר איצט אויף דאס מינדעסטע ניט געשטערט ווערען.

די פאראייניגונג פון לאקאל 41 מיט לאקאל 66.

דער טאקער און העמסטיטשערס לאקאל 41 האט זיך פאראייניגט מיט לאקאל 66 פון די באנאז עמבראידערערס ארבייטער.

די פראגע וועגען דער צונויפשמעלצונג פון די ביידע לאקאלס איז פארהאנדעלט געווארען אויף דעם לעצטען מיטינג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאנעל. עס האט זיך ארויסגעוויזען, אז די צוויי טרעידס זיינען אין דער לעצטער צייט אזוי ענג פארבונדען געווארען, אז עס איז איינפאך איבעריג צו האבען צוויי באזונדערע יוניאנס פאר זיי. א מאל זיינען די צוויי טרעידס געווען פיל מעהר אפגעזונדערט, עס זיינען געווען באזונדערע שעפער פון טאקערס און העמסטיטשערס און באזונדערע שעפער פון עמבראידערי ארבייט. אין דער לעצטער צייט אבער האבען זיך גאנץ באדייטענד פארמערט די שעפער, וואו ביידע סארטען ארבייט ווערען געמאכט. דאס איז גאנץ קלאר געווארען אין דעם לעצטען סטרייק, וואס איז גערופען געווארען פון דער באנאז עמבראידערי יוניאן. אויף דעם גרונד פון אט די פאקטען האט דער אפיס פון דער אינטערנעשאנעל געראטען די צוויי לאקאלס זיך צו פאראייניגען, אדער ריכטיגער, אז לאקאל 41 זאל זיך אנשליסען אן לאקאל 66. די צוויי לאקאלס האבען געפאלגט די עצה און האבען געלאזט וויסען, אז זיי זיינען גרייט זיך צו פאראייניגען און די גענעראל עקזעקוטיווע האט אויף איהר מיטינג אין פילאדעלפיע די פאראייניגונג גוט געהייסען.

מיר זיינען זיכער, אז די פאראייניגונג פון די טאקער און העמסטיטשערס מיט די עמבראידערי ארבייטער אין איין יוניאן וועט ניט נאר פארשפארען קאסטען און אויסגאבען, נאר עס וועט אויך פארשטארקען די קאנטראל פון דער יוניאן אין די שעפער און עס וועט זיין לייכטער צו ארגאניזירען די שעפער, וועלכע שטעהען נאך ניט אונטער דער קאנטראל פון דער יוניאן.

מיר באגריסען די טאקער, העמסטיטשער און עמבראידערי ארבייטער צו זייער פאראייניגונג אין איין יוניאן און מיר זיינען זיכער, אז לאקאל 66, אין וועלכען זיי זיינען פאראייניגט, וועט אנפירען אן ענערגישען קאמף און אן ערפאלגרייכען קאמף וואס בעסער צו ארגאניזירען דעם טרייד און וואס שטרענגער אפצוהיטען די יוניאן באדינגונגען אין די שעפער.

און זאל אויך די פאראייניגונג פון לאקאל 41 און לאקאל 66 דינען פאר א ביישפיל פאר אנדערע לאקאלס, וואס קענען זיך פאראייניגען. די גענעראל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאנעל קען ניט צווינגען קיין לאקאלס זיך צו פאראייניגען נעגען זייער ווילען. דאס קען טאן בלויז א קאנווענשאן פון דער אינטערנעשאנעל. די גענעראל עקזעקוטיווע, אבער, איז שטענדיג גרייט מיטצוהעלפען די פאראייניגונג פון לאקאלס, וואו אזא פאראייניגונג איז נאר מעגליך.

פארבייגעהענדיג

פון צביון.

עס איז אלע מאל געווען און וועט אלע מאל זיין לייכט אויסצונוצען ביים עולם ווען מען זאגט איהם, אז ער זאל צאלען אין דער יוניאן וואס ווייניגער. איך געדענק ווען דעמאגאגען האבען שיר ניט ארויסגערופען א רעוואלוציע אין דער קלאוק מאכער יוניאן ווען מען האט ארויפגעלעגט א שטייער פון איין סענט א וואך פאר דער „נייער פאסט", די דאמאלדיגע וועכענטלאכע צייטונג פון דער יוניאן. און מיינט ניט, אז א סענט איז אין יענער צייט געווען א גרויסע מטבע. מעהר ווי א לאליפאפ האט מען אויך דאן פאר א סענט ניט געקענט קויפען. און הגם איך קען ניט זאגען, אז איך בין אן עקספערט אין פארסער און אין פינאקעל, בין איך אבער דאך זיכער, אז אויך דאן האט מען מעהר ווי א סענט געשטעלט אין קאן. אין קורצען, א סענט האט דאן געהאט כמעט אזוי ווייניג ווערט ווי היינט. דאך האט זיך עס דעמאגאגען איינגעגעבען אויפצוהעצען א גרויסען טייל פון די קלאוק מאכער כמעט ביז צו רעוואלט. און דאס איז איינפאך: דער רוף ניט צו צאלען אפעלירט, ווייל ניט צאלען איז געשמאקער ווי צאלען. און דערצו ווילען אלע מאל איין די דעמאגאגען דאס ניט צאלען אין א רויט מענטעלע, זיי האבען אלע מאל עפעס א ראדיקאלען פרינציפ פאר ניט צאלען. די ניט־צאלער כאפען אויף אזא אופן א דאפעלטע מציאה: אי עס בלייבט זיי די פאר סענט אין קעשענע, אי זיי פארדינען נאך די מצוה פון זיין ראדיקאל און מקיים זיין א פרינציפ.

געוועהנליך קאסטען פרינציפען און ראדיקאליזם געלד. אט אזא וועלט איז אונזערע, אז פאר אלץ דארף מען צאהלען, אפילו פאר מצוות. און ווען מען זאגט איינעם, אז ער קען פארדינען א מצוה און דערביי נאך איינשפארען געלד, איז ער צופרידען צו פאלגען. אבער אין דעם ליגט טאקע די גאנצע דעמאגאגיע.

מען דארף האבען פרינציפען אויף צו געבען, אבער קיין שום פרינציפען אויף ניט צו געבען. אויף ניט געבען דארף מען בלויז געפינען א גוטען אויסרייד. עס זיינען פאראן קלוגע אידען, אז ווען מען קומט צו זיי בעטען אויף הכנסת כלה ענטפערן זיי, אז עס געפעלט זיי ניט דער שידוך. דאס איז אויך א פרינציפ, אויב איהר ווילט. מען קומט ביי זיי בעטען נאדאן חתונה צו מאכען אן ארים מיידעל און זיי געפעלט גאר ניט דער חתן, טא ווי קענען זיי געבען? זיי וועלען דאך ניט העלפען חתונה מאכען אן ארימע אידישע טאכטער מיט א חתן וואס טויג ניט. איז דאס אפשר ניט פרינציפיעל? נאר דאך קען מען מאנכען חושד זיין, אז ניט צוליב פרינציפ האט ער זיך אפגעזאגט צו געבען, נאר ווייל עס איז געשמאק ניט צו געבען.

* *

וואס איז דעמאקראטיע? — דעמאקראטיע איז ווי שטארבען אין ניסן. עס איז גוט צו שטארבען אין ניסן, זאגען פרומע אידען, אבער... אז אנדערע זאלען שטארבען.

די ערשטע באדינגונגען פאר דעמאקראטיע איז, אז מען מוז פאלגען די באשלוסען פון דער מאיאריטעט. דאס מיינט ניט, אז מען מוז זיין איינשטימיג מיט די באשלוסען פון דער מאיאריטעט. ווען מען איז איינשטימיג פאלגט מען דאך סיי ווי סיי און עס איז דאן ניט נויטיג די דעמאקראטיע, אז זי זאל הייסען פאלגען.

נאר אנטקעגען וואס פלוצלונג זיך ארייינלאזען אין א חקירה וועגען דעמאקראטיע? אט אנטקעגען דעם, וואס לאקאל 1, לאקאל 9 און לאקאל 22 רעדען אזוי פיל וועגען דעמאקראטיע אין דער יוניאן, נאר ווען עס קומט צו זיי מקיים זיין די מצוה פון דעמאקראטיע ווילען זיי ניט.

די דריי דערמאנטע לאקאלס האבען זיך אפגעזאגט צו צאהלען דעם שטייער פון דריי דאלאר 75 סענט, הגם דער שטייער איז אנגענומען געווארען פון א גרויסער מאיאריטעט לאקאלס און א גרויסער מאיאריטעט שטימען. עס הייסט, אלזא, אז דעמאקראטיע איז גוט בלויז, ווען זי שטימט מיט מיר, אבער זי טויג ניט, ווען זי שטימט נעגען מיר.

נאר ווי קען מען מיט אזא באציהונג צו דעמאקראטיע פיהרען א יוניאן?

איך וועל, למשל, פרעגען: ווי אזוי קען מען מיט אזא מין באציהונג צו דעמאקראטיע ערקלערען סטרייקס? עס איז כמעט אלע מאל פאראן א מינאריטעט וואס שטימט נעגען א סטרייק. אויף דעם אופן, ווען א סטרייק וועט דערקלערט ווערען, וועט די מינאריטעט זאגען, אז זי פאלגט ניט און וועט בלייבען ארבייטען אין די שעפער?

נאר אפשר איז דאס א צו הארבע פראגע? וועל איך פרעגען א לייכטערע: די לאקאלס באשליסען מאנכעס מאל ספעציעלע שטייערען. איך געדענק, אז לאקאל 1 האט מיט א קנאפען יאהר צוריק אזא שטייער באשלאסען. געוועהנליך ווערען אזעלכע שטייערען ניט אנגענומען איינשטימיג. עס איז כמעט אלע מאל פאראן א מינאריטעט, וואס שטימט נעגען. און אויב איך מאך קיין טעות ניט איז אויך געווען א מינאריטעט וואס האט דאן געשטימט נעגען דעם ספעציעלען שטייער פון לאקאל 1, האט, אלזא, די מינאריטעט זיך געקענט אפזאגען פון צאהלען?

איך האב געוואלט נאך עטוואס פרעגען. אבער איך וואלט פריהער וועלען וויסען וואס עס מיינט דעמאקראטיע און וועגען וואס פאר א מין דעמאקראטיע עס רעדען שטענדיג די פיהרער פון לאקאל 1, לאקאל 9 און לאקאל 22.

* *

דער נאמינאציאנס מיטינג פון לאקאל 1 איז געווען זעהר א גרויסער. עס זיינען געווען, שאצט מען, נאענט צו אנדערהאלבען טויזענט מענשען. דאס איז ווירקליך א סך. הגם אין דער אמת איז די צאל אפערייטארס, וואס זיינען ניט געקומען צום מיטינג, פיל, פיל גרעסער פון די וואס זיינען יא געקומען.

ווי איך קען פארשטעהן, האבען אלע פארטייען אין לאקאל 1 געמאכט אלע אנשטרענגונגען צו ברייינגען צום מיטינג וואס מעהר פון זייערע אנהענגער. די איינציגע פארטיי, וואס האט קיין אנשטרענגונגען ניט געמאכט, איז געווען די פארטיי פון די ניט־קומער און דאך האט זי געהאט דעם גרעסטען ערפאלג: צו יעדען אפערייטאר, וואס איז געקומען צום מיטינג זיינען געווען ווינינסטענס דריי אדער פיר, וואס זיינען ניט געקומען.

GERECHTIGKEIT
A Labor Journal
Published every month by the International Ladies' Garment Workers' Union
Office of Publication: 76 Montgomery St., Jersey City, N. J.
General Office: 3 W. 16th St., N. Y. C. Tel. CHelsea 3-2148
BENJAMIN SCHLESINGER, President
DAVID DUBINSKY, Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor
Subscription price, paid in advance, $1.00 per year.
Vol. XIII. No. 14 December, 1931
Entered as Second Class matter, Aug. 7, 1928 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 24, 1912. Acceptance for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on January 25, 1919.

איך ווייס ניט וואס עס וואלטען געווען די רעזולטאטען פון דעם מיטינג, ווען עס וואלטען צו איהם געקומען מיט א פאר טויזענד אפערייטארס מעהר. עס קען זיין אז די רעזולטאטען וואלטען געווען די זעלביגע און עס קען זיין, אז זיי וואלטען געווען אנדערע. אבער דאס איז א שפּיל אין טרעפעניש, וואס פירט צו גארנישט. און עס איז אן אלטער כלל, אז הגם די פּארטיי פון די ניט־קומער איז די גרעסטע, איז איהר ווערט דאך ניט גרעסער ווי נול. איך וועל דעריבער נעמען אין אנבאטראכט בלויז די פּארטייען, וואס זיינען געקומען.

פריהער ווי אלץ, וואלט איך זאגען, האט דער מיטינג געוויזען ווי גרויס עס זיינען איצט די קאמוניסטישע כוחות אין לאקאל 1. מען קען ניט גענוי וויסען פון דעם מיטינג ווי גרויס עס זיינען די כוחות פון די אנדערע פּארטייען, ווייל זיי זיינען ניט אזוי ארגאניזירט און דיסציפּלינירט ווי די קאמוניסטען און מען קען אננעמען, אז מעהרערע פון זייערע אנהענגער זיינען צוליב איין אורזאך אדער א צווייטע צום מיטינג ניט געקומען. דאס קען אבער ניט זיין דער פאל ביי די קאמוניסטען. זייערע זיינען זיכער געקומען צום מיטינג ביז צום לעצטען מאן. דעם קרעדיט פון דיסציפּלין מוז מען זיי געבען פולע הונדערט פּראצענט. דער מיטינג האט געוויזען, אז די צאל קאמוניסטען אין לאקאל 1 איז ניט קיין גרויסע, אבער דאך גרויס גענוג ניט בלויז צו מאכען טראבעל, נאר אויך ביי א געלעגענהייט, וואס קען זיך זיי מאכען, צו אונטערגראבען די עקזיסטענץ פון דער יוניאן. פאר דעם צוועק זיינען זיי דאך אין דער יוניאן געקומען. די קאמוניסטען זיינען צוריקגעקומען אין דער יוניאן ניט מיט דעם צוועק איהר שטארקער צו מאכען, נאר מיט דעם צוועק איהר צוצוברעכען. און אויב דער אינערליכער קאמף אין לאקאל 1 צווישען די לאיאלע מיטגלידער, — עס הייסט צווישען די, וואס ווילען אויפהאלטען די יוניאן, — זאל ווייטער פארטגעזעצט ווערען, דאן זיינען פאראן אלע שאנסען פאר די קאמוניסטען צו דערגרייכען זייער ציל. דערפון איז לייכט צו ציהען דעם לאגישען שלוס, אז די אלע אין לאקאל 1, וואס זיינען פאראינטערעסירט אויפצוהאלטען די יוניאן מוזען געפינען א וועג ווי זיך צו איינינגען.

ווי דער צושטאנד איז איצט אין לאקאל 1, קען ער בלויז האבען א מינאריטעט רעגירונג. דאס האט אויפ'ן קלארסטען אופן געוויזען דער נאמינאציאנס מיטינג אין וועבסטער האל. די פּארטיי פון דער איצטיגער אדמיניסטראציע האט טאקע געקראגען מעהר שטימען, ווי יעדע פון די אנדערע צוויי פּארטייען באזונדער, אבער א סך ווייניגער ווי די ביידע געגען־פּארטייען צוזאמען. די פּארטיי פון דער אדמיניסטראציע האט געקראגען בלויז א ביסעל מעהר ווי א דריטעל פון די אפּגעגעבענע שטימען און דאס מיינט צו זאגען, אז די איצטיגע אדמיניסטראציע האט די מאיאריטעט געגען זיך.

עס איז גוט, וואס אין אונזער יוניאן עקזיסטירט ניט קיין פּראפּארציאנעלע וואהלען און דעריבער קען א פּארטיי, וואס קריגט בלויז א מינאריטעט פון אלע אפּגעגעבענע שטימען געווינען די רעגירונגס־מאכט, ווי דאס איז איצט דער פאל מיט דער פּארטיי פון דער אדמיניסטראציע אין לאקאל 1. ווי וואלט אבער געווען ווען מען פירט איין מעהר דעמאקראטישע וואהלען, לויט וועלכע יעדע פּארטיי זאל קריגען אזוי פיל פארטרעטער לויט דער צאל שטימען, וואס ווערען פאר איהר אפּגעגעבען, עס הייסט ווען עס זאל איינגעפירט ווערען פּראפּארציאנעלע וואהלען, דאן וואלט די פּארטיי פון דער אדמיניסטראציע טאקע געקראגען מעהר פארטרעטער, ווי יעדע פון די אנדערע צוויי פּארטייען באזונדער, אבער זי וואלט דאך געווען אין א מינאריטעט און כדי צו קענען רעגירען וואלט זי געמוזט שאפען א קאאליציע, עס הייסט מאכען שותפות מיט א צווייטער פּארטיי. און אויב איך מאך ניט קיין טעות איז דאכט זיך די פּארטיי פון דער איצטיגער אדמיניסטראציע אין לאקאל 1 פאר פּראפּארציאנעלער פארטרעטערשאפט.

איך גלויב, אז דא קען איך זיך אפּשטעלען.

* * *

מען שעמט זיך, אבער מען זאגט דאך ביסלעכווייז אויס, אז אונזערע אמעריקאנער גרויסע באנקירען, אינדוסטריעלע מאגנאטען און וואל סטריט ספּעקולאנטען, האבען געהאפט, אז פון דער שיסעריי צווישען די יאפאנעזער און כינעזער אין מאנדזשוריע, וועט ארויסוואקסען אן אמת'ע מלחמה און דאס וועט ברענגען פּראספּעריטי אין אמעריקע. און אט די מלחמה האפנונג איז עס געווען די אורזאך, וואס אויף וואל סטריט איז פאר עטלאכע טעג צייט געווען א גאנץ פרעהליכע שטימונג. עס האט געשטיגען דער פּרייז פון ווייץ און עס האט זיך געהויבען קאטען; עס איז געווארען אן אויסבאפעניש אויף זילבער און עס האט זיך א הויב געטאן סטאקס אויף דער בערזע. מען האט אנגעגעבען פארשידענע תירוצים, ווארום די פּרייזען אויף ווייץ, קאטען, קארן און זילבער שטייגען. און ווען מען האט די תירוצים געפונען, איז שוין אויך קלאר געווען ווארום סטאקס שטייגען. עס איז די פּראספּעריטי, וואס האט זיך אנגעפאנגען צוריקקערען אין אמעריקע. אבער עס איז ענדליך דאך ארויסגעקומען דער סוד, אז דאס האט מען ספּעקולירט אויף דער האפנונג, אז גאט וועט רחמנות האבען און פון דעם קליינעם געשלעג צווישען יאפאן און כינע וועט ווערען א גרויסער און פון דער קליינער שיסעריי אין מאנדזשוריא וועט ווערען א גרויסע מלחמה אויפ'ן ווייטען מזרח און אז גאט וועט זיין גוט וועט די מלחמה ניט בלייבען בלויז צווישען כינא און יאפאן, נאר עס וועט אויך פארכאפּען אמעריקא, ענגלאנד, רוסלאנד און פראנקרייך און עס וועט זיין פּראספּעריטי.

מען ווייס שוין איצט, אז ווען מען האט געקויפט ווייץ פאר העכערע פּרייזען, האט מען געהאט אין זינען די שיסעריי אין מאנדזשוריא. און ווען עס איז געווארען א ווילדע ספּעקולאציע מיט זילבער, האט מען ווידער געהאט אין זינען די שיסעריי אין מאנדזשוריא. מען וועט דארפען האבען מעהר זילבער אין כינא צו מאכען געלד. און ווען קאטען האט אנגעפאנגען שטייגען איז עס ניט געווען דערפאר וואס עס איז געווארען א גרעסערע נאכפראגע אויף באוועלנע סחורה, נאר ווייל וואטע איז א נויטיגער ארטיקעל אין דער שיס־אונטערנעמונג. קורץ און גוט, מען האט געהאפט, אז ענדליך האט גאט רחמנות געקראגען אויף זיין וועלט, וואס ליידעט פון אזא שווערען קריזיס און ער האט איהר צוגעשיקט א מלחמה, אז זי זאל אויפגעריכט ווערען. פּלוצים אבער, זיינען די גוטע האפענונגען צושטערט געווארען. און דאס האט נאר געטראפען, ווען די האפנונגען אויף אן אמת'ע גרויסע מלחמה האבען געהאלטען אין שטייגען. די שיסעריי צווישען די יאפאנעזער און די כינעזער האבען זיך געהאלטען אין פארגרעסערען און עס האט שוין טאקע אנגעפאנגען אויסווייזען אן אמת'ע מלחמה מיט א סך טויטע און מיט נאך מעהר פארוואונדעטע. און טאקע דאן קומט פּלוצים א באריכט, אז יאפאן און כינא האבען איינגעשטימט צו ערקלערען א וואפען־שטילשטאנד און איבערגעבען זייער סכסוך צו דער פעלקער ליג. דאס איז געווען זעהר א טרויעריגע בשורה פאר וואל סטריט. די פּרייזען פון ווייץ זיינען געפאלען מיט א קראך און די בערזע האט א ציטער געטאן. עס האבען א פאל געטאן סטאקס פון אלע מינים — פון שטאל און קופּער ביז צאהן־בערשטלעך און שמעק־טאבאק. דאס איז געווען פרייטאג, דעם 20טען נאוועמבער. פרייטאג איז שוין פון אלע מאל ניט קיין מזל'דיגער טאג. מיט א וואך פריהער, פרייטאג, דעם 13טען נאוועמבער, איז אויך געווען א צרה. קיין וואונדער ניט. פרייטאג און דערצו נאך דער 13טער, מוז זיין שלימאזלדיג. אויך טאקע יענעם פרייטאג, איז אנגעקומען א באריכט, אז עס האלט דערביי, אז פון דער מלחמה זאל גארנישט ווערען. און עס האט טאקע גלייך א קראך געטאן אויף וואל סטריט. נאר מאנטאג איז געקומען א גוטע בשורה, אז די שיסעריי צווישען די יאפאנעזער און די כינעזער פארגרעסערט זיך און פארשטארקט זיך און די פּרייזען אויף ווייץ און אויף סטאקס האבען זיך ווידער א הויב געטאן. נאר עס האט ניט געהאלפען. אין עטליכע טעג ארום איז די מלחמה ווידער קאליע געווארען. ניט באשערט אונז, אז די פּראספּעריטי זאל ווידער קומען. נאר אפשר וועט נאך גאט העלפען און די יאפאנעזער מיט די כינעזער וועלען זיך ווידער אנפאנגען שלאגען, און עס זיינען דא האפנונגען, אז ער וועט העלפען.

* * *

און מיר דארפען די פּראספּעריטי זעהר נויטיג אין אמעריקא, הגם ניט פאר די גרויסע באנקירען און פאר די וואל סטריט מאגנאטען. פון זיי איז די פּראספּעריטי נאר ניט אנטלאפען. זיי האבען איהר די גאנצע צייט. און חשבונות ווייזען, אז זיי האבען גראד אין די יאהרען פון קריזיס אויסגעמאכט ניט ערגער און אין מאנכע פאלען נאך בעסער, ווי אין די פּראספּעריטי יאהרען. מען דארף האבען די פּראספּעריטי צוריק, כדי אפּצוראטעווען די אמעריקאנער ארבייטער, אז זיי זאלען ניט פארוואנדעלט ווערען אין בעטלער.

עס פּאסט ניט פאר דעם כבוד פון די אמעריקאנער ארבייטער, האט מען אונז ערקלערט, אז אן ארבייטסלאזען פארזיכערונגס פאנד פון דער רעגירונג זאל איינגעפיהרט ווערען, ווייל דאס קוקט אויס ווי צדקה. עס איז א „דאול", א נדבה, און דער אמעריקאנער ארבייטער איז צו שטאלץ זיך דאס צו ערלויבען. אבער עס זעהט אויס, אז עס פּאסט פאר דעם שטאלץ פון דעם אמעריקאנער ארבייטער אנצוקומען צו איינפאכע, אפּענע בעטלעריי. אמת, ער אליין, מיט ווייניג אויסנאמען, געהט ניט אין גאס בעטלען, אבער דער אונטערשיד איז ניט קיין גרויסער, ווען אנדערע בעטלען פאר איהם. צווישען דעם אביון, וואס געהט אליין אין די הייזער און דעם, פאר וועמען אנדערע געהען צונויפקלייבען אין די הייזער, איז דער אונטערשיד בלויז אין דער פארם ווי ביידע פון זיי קריגען די נדבות, פּאקטיש אבער לעבען זיי ביידע פון בעטלעריי.

אנשטאט די ארבייטסלאזע זאלען אויף א בכבוד'יגען אופן באקומען די הילף וואס עס קומט זיי און צו וועלכע זיי זיינען בארעכטיגט אין דער פארם פון ארבייטסלאזען פארזיכערונג, האט מען די טראגעדיע פון די ארבייטסלאזע פארוואנדעלט אין א גרויסע, שרייענדיגע און באליידיגענדע שנארעריי־אונטערנעמונג. מען בעטעלט אין אלע גאסען, מען קלאפּט אין אלע טירען פאר דעם „שטאלצען" אמעריקאנער ארבייטער, וואס פאר זיין כבוד שטעהט ניט אנצונעמען הילף פון אן ארבייטסלאזען פאנד געגרינדעט פון דער רעגירונג.

די פּראספּעריטי מוז וואס גיכער קומען, אז ניט וועלען צעהן מיליאן ארבייטער פארוואנדעלט ווערען אין בעטלער.

פּלענער ווי שפּענער

פון ש. יאנאווסקי

אך, ווען פּלענער וואלטען געקענט די מיליאנען דזשאבלאזע זאט מאכען, ווי אייזען־פעסט וואלט עס געווען אונזער גאנצער קאפּיטאליסטישער רעזשים. פּשוט עס וואלט געווען איהם ניט איינצובייסען.

איך דערמאן מיך אן א געוויסע שילדערונג אין טאלסטאי'ס אומשטערבליך ווערק „קריג און פרידען".

עס איז ערב דער גרויסער שלאכט אויף דעם באראדינא־פעלד צווישען דער פראנצויזישער און דער רוסישער ארמיי. זיצט דער אלטער קוטוזאוו, דער הויפּט־קאמאנדיר פון דער רוסישער ארמיי, אויף א פלאץ ביי דער קרעטשמע, וואו ער שטעהט איין, און טראכט וועגען דעם בעפארשטעהענדען קאמף. איז יעדע אנדערע מינוט קומט צו איהם צו אט דער, אט אן אנדערער פון זיינע לייטענאנטען מיט נאך א „טייערען" פּלאן פאר דעם קומענדען קאמף. קוטוזאוו הערט יעדען פון זיי אויס גאנץ געדולדיג. ניט קיין שלעכטע פּלענער. אבער אין זיין מוח זיינען דא הונדערטע אזעלכע פּלענער, נאר ער ווייס דורך זיין אלטער ערפאהרונג, אז אט פון די אלע פּלענער קאן זיך אויסלאזען גארניט מיט גארנים. ער ווייס, אז ניט דער אדער יענער פּלאן איז באשטימענד פאר דעם רעזולטאט פון דעם קאמף, נאר דאס עס איז דא עטוואס גאנץ אנדערעס, וואס קאן ברענגען דעם זיג אדער דעם דורכפאל, און דאס איז, ווי שטארק די גאנצע ארמיי איז באגייסטערט פאר דעם קאמף. און דאס איינציגע, וואס דער אלטער קוטוזאוו טוט, איז דאס ער טוט תפילה צו גאט. דאס, מיינט ער, איז אזוי גוט, אדער אזוי שלעכט, ווי דער בעסט־אויסגעקליגעלטער פּלאן.

איך בין זיכער, אז אט די תפילה האט איהם ווייניג־וואס געהאלפען ארויסצוקומען אלס דער זיגער אין דער קומענדער שלאכט. אבער פונקט אזוי בין איך זיכער אין דער ווירקונגסלאזיגקייט פון די פארשידענע פּלענער, וועלכע זיינע לייטענאנטען האבען איהם צוגעטראגען.

און איך ערלויב מיר צו דענקען, אז אויך אין אונזער פאל פון מאכען א סוף צו דער גרויסער נויט, זיינען אלע פּלענער פונקט אזוי ווירקונגסלאז.

און דער גרויסער טראבעל מיט די אלע פּלענער (אייניגע זעהר גוט געמיינטע, און אנדערע וועלכע האבען נאר אין זינען אייגענע פּערזענליכע אינטערעסען, באנוצענדיג זיך מיט דער איצטיגער שרעקליכער לאגע), איז דאס, וואס קיינער פון זיי ריהרט ניט אן דעם סאמע ווארצעל פון דעם שרעקליכען איבעל.

יעדער פּלאן, גוט אדער שלעכט געמיינט, האט נאר אין זינען, ווי אזוי אויף א מאמענט צו מאכען די לאגע א ביסעל ערטרעגליכער, ניט טראכטענדיג גאר, וואס דאס איז ניט מעהר ווי א שטיקעל לאטע אויף דעם בגד, וואס איז אזוי צופּרוכניעט, אז מען קאן איהם שוין גארניט פארלאטען, און דאס מען מוז האבען א גאנץ נייעם בגד.

איך מיין צו זאגען, דאס אלע פּלענער דרעהען זיך אין די ראמען פון דער איצטיגער קאפּיטאליסטישער ארדנונג, און עס פעלט איין גאר ווייניגע, אז עס איז אט די ארדנונג, וועלכע טויג אויף כפּרות, וועלכע האט שוין איהר צייט אפּגעדינט און מוז ארונטערגעהן פון דער סצענע, ווי אלץ וואס איז אפּגעלעבט, און וואס לענגער זי זשיפעט אלץ שעדליכער ווערט זי.

דער נערעטעניש אויף די פּלענער איז נאר א געוואלטיגער. אונזערע גרויסע קעפּ האבען זיך אפנים שטארק מתקנא געווען אן דעם פינף־יאהריגען פּלאן אין רוסלאנד. דארט הונגערען מענשען, און ווי עס הייסט, נעמען זיי עס אן באהבה, ווייל עס איז דא א פּלאן, — טו ווארום זאלען מיר אויך דא ניט שאפען אזא מין פּלאן? און דער עולם האט זיך א נעם געטאן צו שאפען פּלענער, אזוי דאס איהר קענט ניט נעמען א צייטונג אין האנט און ניט געפינען יעדען טאג עפּעס א נייעם פּלאן.

וועגען אלע הואווערשע פּלענער ווייסט איהר דאך מסתמא. צוערשט איז געקומען דער פּלאן פון שאפען א סארט בורג־פרידען צווישען ארבייט און קאפּיטאל. די ארבייטער פארפליכטען זיך צו זיין רוהיג, סטאטעטשנע, ניט מאכען קיינע סקאנדאלען, סטרייקס, דעמאנסטראציעס און די קאפּיטאליסטען דארפען זיך פארפליכטען ניט צו שניידען קיין ווידזשעס, ניט סעקען קיין ארבייטער.

א גוטער פּלאן, האט ער אבער ניט לאנג געארבייט.

דאן איז געקומען זיין פּלאן פאר א מאראטאריום. אפשר וועט דאס העלפען? עס האט זיך אויך פון דעם גארניט אויסגעלאזען.

עס איז שלעכט, און עס ווערט אלץ ערגער. ארבייט ווערט וואס ווייניגער, דער הונגער שטארקט זיך, בענק האלטען אין איין קראכען. איז געשאפען געווארען א נייער פּלאן — א ביליאן דאלאר קארפּאריישאן פון אלערליי גרויסע בענק, וועלכע זאלען ניט לאזען די קליינע אזוי פאלען, אלזא, פארלענגערען זייער גסיסה. אבער אויך דאס האט קיין פארלייכטערונג ניט געבראכט.

איצט, ענדליך, האָט מען זיך גענומען צום אַלטען מיטעל פון אַן אַלגעמיינער שנאָרעריי, אום ניט צו דערלאָזען די מיליאָנען הונגער־לײַדענדע צו ווערען גענצליך פאַרצווייפעלט. קיין פראַגע ניט, אַז מאָמענטאַן וועט עס העלפען, אָבער וואָס וועט זיין ווייטער?

יאָ, ווען עס וואָלט געווען זיכער, אַז נאָך דעם ווינטער וועט דאָס אינדוסטריעלע ראָד זיך ווידער אָנהויבען צו דרעהען, און דאָס די מיליאָנען אַרבייטסלאָזע וועלען ווידער פאַרנעמען זייערע פּלעצער אין די פאַרשיידענע פעקטאָריס, מיינס, אָפיסעס, און אַזוי ווייטער, וואָלט עס אפשר געווען ניט קיין שלעכטער מיטעל, אָבער ווער קען גאַראַנטירען, אַז מיט דעם ווינטער וועט דער גרויסער קריזיס זיך ענדיגען?

וואו זיינען די צווינגענדע אורזאַכען, אַז ער זאָל זיך ענדיגען? דאַכט זיך, ווי עס זעהט אויס, וועט די הערשענדע דעפּרעסיע מוזען ווערען אַלץ ערגער. זיינען אָבער אויסער דעם פּרעזידענט דאָ אין אַמעריקאַ אַנדערע קאָפּ־טענשען. לאָמיר וואַרפען אַ קורצען בליק אויף זייערע פּלענער.

אָט איז אונזער גאָווערנאָר רוזוועלט, וועלכער האָט די גרויסע אַמביציע צו זיין דער צוקינפטיגער פּרעזידענט פון יונייטעד סטייטס. אויך ער האָט אַ פּלאַן. זיין פּלאַן איז צו פאַרשיקען אַ היבשען טייל פון דער שטאָטישער באַפעלקערונג אויף די פאַרמס. עס איז קיין פראַגע ניט, דאָס אונזער באַפעלקערונג אין די גרויסע שטעדט איז שוין אַ ביסעל צו געדיכט. עס וואָלט גאָרניט געשאַדט, דאָס זי זאָל ווערען אַ ביסעל שיטערער. אָבער צו פאַרשיקען איהר אויף די פאַרמס, און דאָרט הונגערען, ווי דאָס איז דער פאַל מיט גאָר פילע פאַרמערס, איז דאָס אַ פּלאַן, וועלכער קאָן אויסגעפיהרט ווערען? דער פאַרמער, וואָס זיצט שוין אויף זיין שטיקעל ערד, מוז, כדי ער זאָל קענען האָבען אויף זיין אויסקומעניש, זעהן וואָס ווייניגער תבואה שאַפען, כדי ער זאָל קריגען ווייניגסטענס פאַר זיין סחורה די נויטיגע אַרבייטס־קאָסטען, און דאָ קומט אונזער גאָווערנאָר אַליין און וויל באַזעצען שטאָדט־מענשען, וועלכע הויבען נאָר ניט אָן צו וויסען דאָס מינדעסטע וועגען פאַרמעריי, און גלויבט, אַז אויף דער פאַרם האָבען זיי אַ גרעסערען שאַנס, ווי אין שטאָדט, צו האָבען אַ שטיקעל ברויט.

עס קאָן ניט זיין, דאָס אונזער גאָווערנאָר זאָל דאָס ניט וויסען. ער איז שוין גאָרניט אַזאַ נאַר, אָבער, פאַרשטעהט איהר מיך, אַז אַלע מאַכען פּלענער, וועלכע קריגען אַזאַ בכבוד'יגען פּלאַץ אין דער פּרעסע, טו ווי קאָן אונזער גאָווערנאָר זיך צוריקהאַלטען פון אַרויסקומען אויך מיט זיין „פּלענכען"?

און אָט האָבען מיר דעם סוואָופּ־פּלאַן, דורך וועלכען די אַרבייטער זאָלען זיין פאַרזיכערט מיט זייערע דזשאָבס, אַזוי דאָס זיי זאָלען ניט דאַרפען מעהר מורא האָבען פאַר דעם שרעקליכען מאָרגען, ניט פאַר זיך און ניט פאַר זייערע פאַמיליעס. דאַרף מען, דאַכט זיך, עטוואָס בעסערס? איז אָבער דאָ אַ צרה, דאָס די טובה פאַר די אַרבייטער איז בלויז אַן אויסרייד. די אמת'ע כונה פון דעם גאַנצען פּלאַן איז דאָס אַלע אינדוסטריע־קאַפּיטאַנען אין אַ געוויסער אינדוסטריע זאָלען זיך קענען פאַראייניגען אין איין גרויסען טראַסט, וועלכער זאָל קענען פיקסען די פּרייזען פון זייער פּראָדוקט, און ניט דאַרפען מורא האָבען פאַר דער האַלז־שניידענדער קאָנקורענץ. די כונה איז, דאָס די אַרבייטער אין אַ געוויסער אינדוסטריע זאָלען פּראַקטיש האָבען בלויז איין באַלעבאָס. אמת, דער פּלאַן שלאָגט אויך פאָר, אַז די רעגירונג זאָל אויך האָבען אַ שטיקעל דעה, אַזוי אַז דער טראַסט זאָל ניט קענען באַרייסען דעם עולם. אָבער די צרה איז די, דאָס אַזוי שנעל ווי די פאַרשיידענע טראַסטס וועלען זיין אָרגאַניזירט, וועלען זיי דאָך זיין פּראַקטיש די רעגירונג, און עס וועט ניט זיין קיינער, וועלכער זאָל קענען צוימען זייערע אַפּעטיטען ניט אין באַצוג צום עולם בכלל און ניט אין באַצוג צו זייערע אַרבייטער בפרט, כאָטש, ווי דער פּלאַן פאָדערט, דאַרפען אויך די אַרבייטער האָבען זייער פאָרטרעטערשאַפט אין דעם קאָנטראָל פון דער געגעבענער אינדוסטריע.

דער דאָזיגער פּלאַן, קאָן זיין, וואָלט ווירקליך געקאָנט מאַכען אַ סוף צו דעם איצטיגען קריזיס און פיליכט צו אַלע קריזיסען אין דער צוקונפט, וואָרים ווען אַלע מאַנופעקטשורערס פון אַ געוויסער אינדוסטריע וועלען זיין פאַראייניגט און ניט שטעהן מעהר איינע געגען די אַנדערע ווי קאָנקורענטען, וועט זיין מעגליך צו פּראָדוצירען דעם געוויסען אַרטיקעל ניט אַזוי פּלאַנלאָז ווי איצט, נאָר בלויז אַזוי פיל, וויפיל עס וועט זיין די פאָדערונג אויף איהם. עס וועט דערום אויפהערען די איצטיגע איבער־פּראָדוקציאָן, וועלכע איז די אורזאַכע פון אַלע קריזיסען. יעדער מאַנופעקטשורער וועט קענען נאָר אַזוי פיל פּראָדוצירען, וויפיל דער טראַסט וועט פאַר איהם באַשטימען, לויט די אַרבייטס־כחות וועלכע ער פאַרמאָגט. אָנגענומען, דאָס איינער האָט אַ פעקטאָרי מיט בלויז צעהן אַרבייטער און בלויז צוויי־דריי מאַשינען, וועט ער קענען טאָן פּראָפּאָרציאָנעל בלויז אַזויפיל ביזנעס און ניט מעהר. און טאָמער וועלען זיין אַזעלכע, וועלכע וועלען ניט מרוצה זיין צוצושטעהן צום טראַסט, וועט שוין דער טראַסט געפינען די נויטיגע מיטלען זיי אָדער צו צווינגען אָדער אין גאַנצען זיי אַרויסצוטרייבען פון דער אינדוסטריע.

דער פּלאַן איז, דאָס אויב אין די יונייטעד סטייטס זיינען דאָ, למשל, הונדערט אינדוסטריען, זאָלען אָט די אַלע אינדוסטריען זיך בילדען אין טראַסטען און אין זייער מאַכט וועט זיין די גאַנצע עקאָנאָמישע ווירטשאַפט פון לאַנד.

יאָ, לויט דעם פּלאַן קאָן געמאַכט ווערען אַ סוף צו אַלערליי קריזיסען, אָבער צוזאַמען מיט דעם ווערט איינגעפיהרט די ערגסטע שקלאַפעריי, און עס איז שווער איינצוזעהן מיט וואָס וועט דאַן אַמעריקאַ זיך קענען איבערנעמען געגען דער איצטיגער עקאָנאָמישער און פּאָליטישער שקלאַפעריי, וואָס הערשט אין רוסלאַנד.

דער פּלאַן איז ניט מעהר און ניט ווייניגער ווי די ערגסטע און גרויזאַמסטע דיקטאַטור פון קאַפּיטאַל. און איך קאָן דערווייל בשום אופן ניט גלויבען, אַז דאָס אַמעריקאַנער פאָלק זאָל איינוויליגען ווען עס איז צו פאַרקויפען זיין בכורה — דאָס ביסעלע פרייהייט, וואָס ער האָט נאָך — פאַר אַ טעפּעל לינזען.

נאָר דער לעצטער פּלאַן קומט פון אַ מענשען פון אונזערע איינענע ריהען, ניט פון קיין אַנדערען, ווי פון דעם פּרעזידענט פון דער אַמאַלגאַמייטעד, ברודער סידני הילמאַן.

ברודער הילמאַן איז אַ גרויסער גלויביגער און אָנהענגער פון אַ פּלאַן. לויט זיין מיינונג איז דער איצטיגער קריזיס דער רעזולטאַט פון אונזער פּלאַנלאָזיגקייט. אַך, ווען עס וואָלט געווען אַ פּלאַן אין 1920 און אַזוי אין די אַלע פאָלגענדע יאָהרען וואָלטען מיר קיינמאָל צו דעם איצטיגען קריזיס ניט געקומען. מיר וואָלטען שוין מיט יאָהרען פריהער געקאָנט פאָראויסזאָגען דעם קריזיס און אָנגענומען די ריכטיגע מיטלען געגען איהם.

אַלזאָ, אויך ער איז פאַר אַ פּלאַן, און זיין פּלאַן, אויב איך פאַרשטעה איהם ריכטיג, איז אַריינצוגנב'ענען דעם שטאַט־סאָציאַליזם אָדער, ריכטיגער, דעם שטאַט־קאַפּיטאַליזם דורך דער הינטער־טיר.

ער וויל, אַז דער קאָנגרעס, וועלכער איז, לויט זיין מיינונג, דער פאַרשטעהער פון דעם גאַנצען פאָלק, זאָל ווערען דער דיקטאַטאָר איבער דער גאַנצער אַמעריקאַנער אינדוסטריע. די אינדוסטריע אַליין, לויט זיין מיינונג, קאָן ניט און וועט גאָר ניט אויפטאָן. ניט יעדע אינדוסטריע באַזונדער און אפילו ניט אַלע אינדוסטריען צוזאַמען. נאָר דער קאָנגרעס — ער איז די איינציגע קראַפט, וואָס קען אונז ראַטעווען.

עס איז דאָ ניט דער פּלאַץ אַריינצולאָזען זיך אין אַ ויכוח מיט ברודער הילמאַן. מיר ווילען איהם אפילו ניט פרעגען, פון וואַנען ער שעפּט זיין גלויבען אין דעם כח פון קאָנגרעס. האָט ער שוין וואו באַגעגענט אַזאַ קאָנגרעס, וואָס זאָל זיין אַזוי שטאַרק פאַראינטערעסירט אין דעם וואוילזיין פון גאַנצען פאָלק, און איבערהויפּט אין דעם וואוילזיין פון אַרבייטער־קלאַס? מיר ווילען איהם אויך ניט שטאַרק דאָקוטשען מיט דער פראַגע, צי ווייס ער דען ניט פון גאָר פילע גוטע געזעצע, וואָס דער קאָנגרעס האָט אָנגענומען צו פאַרשיידענע צייטען, און זיי זיינען דאָך געבליבען טויטע בוכשטאַבען, און נאָר צוליב דעם, ווייל זיי זיינען געגאַנגען להיפוך די פאַרשיידענע הערשענדע אינטערעסען אָדער זאַגאַר הערשענדע פאָרורטיילען אָדער זאַגאַר איינגעגעסענע געוואוינהייטען, טראַדיציעס?

וואָס מיר ווילען יאָ וויסען און וואָלטען זעהר שטאַרק געוואָלט האָבען אַן ענטפער אויף דער פראַגע, איז: צי ברודער הילמאַן איז נאָך אַלץ אַ טרייד־יוניאָניסט?

איך מיין ניט צו פרעגען איהם, צי ער האָט אַ יוניאָן־ביכעל אין קעשענע. איך בין זיכער, דאָס ער האָט אַזעלכען, און דאָס ער צאָהלט זיינע דיוס גאַנץ פּינקטליך. איך בין אָבער זעהר טשיקאַווע צו וויסען, צי גלויבט ער, אַז דער טרייד־יוניאָניזם קאָן נאָך אויך עטוואָס אויפטאָן.

פון זיין סטייטמענט, וועלכען ער האָט פאָרגעליינט פאַר דער לאַפּאָלעט־קאָמיטע אין וואַשינגטאָן, האָט מען געקאָנט דרינגען, אַז ער האַלט ניט זעהר שטאַרק פון דער ווירקזאַמקייט פון טרייד־יוניאָניזם, אפילו ווען ער נעהמט האַנט אין האַנט מיט די מאַנופעקטשורערס. אָט זיינען הילמאַנ'ס אייגענע ווערטער:

„דאָס איז דער שלוס, וואָס איך האָב דערגרייכט נאָך אַ צוואַנציג יאָהריגער פאַרבינדונג מיט דער קליידער אינדוסטריע, אַ העכסט קאָנקורירענדע אינדוסטריע וועלכע האָט אַרויסגעוויזען אַ וואונש פאַר קאָאָפּעראַציע צווישען אַרבייטער און אַרבייטס־געבער. מען וועט אויסגעפינען דאָס אין אַזאַ צייט פון נויט ווי די איצטיגע איז די אינדוסטריע הילפלאָז סיי פאַר'ן אַרבייטער און סיי פאַר'ן אַרבייטסגעבער".

אַלזאָ, ניט די אינדוסטריע און ניט די טרייד־יוניאָן זיינען פון אירגענד אַ נוצען. עס מוז געשאַפען ווערען אָט דער רעגירונגס־אינסטרומענט, וועלכער זאָל אויפטאָן דאָס נויטיגע פאַר דער אינדוסטריע. דאָס איינפיהרען פון אַ פינף־טאָגיגער אַרבייטס־וואָך און אַ זעקס־שטונדיגען אַרבייטס־טאָג, דאָס ערשטע וואָס ברודער הילמאַן האַלט פאַר העכסט נויטיג, אויך דאָס קאָן נאָר אויסגעפיהרט ווערען פון דעם פאָרגעשלאָגענעם רעגירונגס־אינסטרומענט.

אויב דאָס איז טאַקע אַזוי, און אויב ברודער הילמאַן גלויבט טאַקע אין דעם, מעג איך זיך ערלויבען איהם צו שטעלען די פראַגע: צו וואָס אַלזאָ דאַרף מען האָבען אַ טרייד־יוניאָן? צו וואָס אויפהאַלטען אַן אינסטיטוציע, וואָס איז אַזוי הילפלאָז און מאַכטלאָז? צו וואָס אָנפיהרען אַלערליי סטרייקס, וועלכע קאָסטען אָט אַזאַ אוצר מיט געלד און וועלכע פאָדערען אַזויפיל קרבנות, אויב דאָס אַלעס איז נוצלאָז?

מיר דאַכט זיך, אַז נאָך זיין סטייטמענט פאַר דער לאַפּאָלעט־קאָמיטע אין וואַשינגטאָן איז ער שולדיג אַן ענטפער צו דער גאַנצער מעמבערשיפּ פון דער אַמאַלגאַמייטעד בפרט און צו דער גאַנצער טרייד יוניאָן באַוועגונג בכלל.

וועגען דער פראַגע פון וואָך אָדער שטיק־אַרבייט אין קלאָוק טרייד

פון בענדזשאַמין שלעזינגער.
פּרעזידענט אינטערנעשאָנעל לעידיס גאַרמענט וואָירקערס יוניאָן.

●

אין „פאָרווערטס" ווערען די לעצטע מאָנאַטען געדרוקט בריף וועגען דער פראַגע פון וואָך און שטיק אַרבייט אין קלאָוק טרעיד. מאַנכע פון די בריף ענטהאַלטען אַרגומענטען, אַז עס וואָלט געווען אַ טובה פאַר די קלאָוקמאַכער, מען זאָל צוריק איינפיהרען שטיק אַרבייט.

איך בין איבערצייגט, אַז ווי ניט גוט עס איז די קלאָוק מאַכער איצט אונטער וואָך־אַרבייט, וואָלט זיי נאָך פיל ערגער געווען אונטער שטיק־אַרבייט. אונטער שטיק אַרבייט וואָלטען זיי געאַרבייט פיל שווערער, ווי איצט, און פאַרדינט פיל ווייניגער, ווי איצט. וואָס אַנבאַלאַנגט ליידיג־געהער, וואָלט די צאָהל פון אַזעלכע קלאָוק מאַכער אונטער שטיק־אַרבייט געווען מיט טויזענדער מעהר, ווי איצט.

שטיק אַרבייט איז אַ יאָגעניש־סיסטעם. דער אַרבייטער דענקט, אַז וואָס מעהר באַנדעלס ער וועט אויפמאַכען, אַלץ מעהר געלט וועט ער פאַרדינען. עס איז דעריבער לייכט זיך פאָרצושטעלען, ווי גרויס די אַרמיי פון אַרבייטסלאָזע וואָלט געווען, ווען די, וואָס וואָלטען געהאַט דזשאָבס, וואָלטען, אַנשטאָט מאַכען קלאָוקס, „געשאָסען באַנדעלס", ווי זיי פלעגען עס טאָן אין די גוטע אַלטע צייטען, ווען זיי האָבען געאַרבייט פון שטיק.

איינער פון די אַרגומענטען פאַר צוריק־איינפיהרען שטיק אַרבייט, איז, אַז וואָך־אַרבייט האָט צופּיצעלט דעם טרעיד אין קליינע שאַפּקעלעך. מען ווייזט אָן אויף דער גרויסער צאָהל סאָב־מאַנופעקטשורערס און קאָנטראַקטאָרס, וואָס זיינען איצט דאָ אין טרעיד, און אויף דער גרויסער צאָהל מאַנופעקטשורערס, וועלכע זיינען געוואָרען דזשאָבערס.

מיין ענטפער אויף דעם איז: עס איז ניט ריכטיג, אַז דער טרעיד איז צופּיצעלט געוואָרען פון דער צייט, וואָס וואָך־אַרבייט איז איינגעפיהרט געוואָרען. די סאָב־מאַנופעקטשורערס זיינען אויפגעשטאַנען לאַנג, לאַנג איידער די יוניאָן האָט נאָך אפילו געקלערט וועגען איינפיהרען וואָך־אַרבייט. וואָס אַנבאַלאַנגט די באַנדעל־קאָנטראַקטאָרס, זיינען זיי אַזוי אַלט ווי די אינדוסטרי אַליין. עס זיינען נאָך איצט דאָ אין ניו יאָרק אַ היבשע צאָהל קלאָוק־מאַכער, וואָס קענען עדות זאָגען, אַז אין די יאָהרען 1889—1894 איז די צאָהל פון קאָנטראַקטאָרס געווען צעהן מאָל אַזוי גרויס, ווי די צאָהל פון מאַנופעקטשורערס. די ריזיגע מאַנופעקטשורערס פון יענער צייט, ווי מאַיר דזשאָנעסאָן, פרידמאַן בראָס., בלומענטאַל בראָס., האָבען בלויז אַ גאַנץ קליינעם טייל פון זייער אַרבייט געמאַכט אינסייד; דעם גרעסטען טייל האָבען זיי געמאַכט אין אוטסייד שעפּער. די איינציגע צייט, וואָס די צאָהל פון אוטסייד שעפּער איז ניט געווען אַזוי מורא'דיג גרויס, איז געווען אין די יאָהרען פון 1895—1910, ווייל אין יענע יאָהרען זיינען די קלאָוק מאַכער ניט געווען אָרגאַניזירט, און די מאַנופעקטשורערס האָבען אין זייערע אינסייד שעפּער געקענט דריקען און שטיקען זייערע אַרבייטער נאָך מעהר, ווי די קאָנטראַקטאָרס אין אוטסייד שעפּער האָבען עס געקענט טאָן. אין יענע יאָהרען זיינען עס אויסגעוואַקסען אַזעלכע ריזיגע אינסייד פעקטאָריס, ווי ר. סאַראָווסקי'ס, מאַיר ווערעסעל'ס, דורסט און רובינ'ס, און צעהנדליגע אַנדערע, וועמעס נעמען עס זיינען שוין פאַרגעסען געוואָרען.

אַ צווייטער אַרגומענט פון די, וואָס זיינען פאַר שטיק־אַרבייט, איז, אַז אונטער וואָך־אַרבייט האָבען אַרבייטער, וואָס זיינען שוין אין די עלטערע יאָהרען, קיין טשאַנס ניט צו קריגען אַ דזשאָב, ווייל דער באָס זוכט אימער יונגע מענשען, אַזעלכע וואָס זאָלען קענען מאַכען מעהר אַרבייט, און דער רעזולטאַט איז, אַז פילע עלטערע מענשען געהען אַרום ליידיג.

מיין ענטפער איז: עס איז קיין פראַגע ניט, אַז פאַר עלטערע אַרבייטער איז שווערער צו קריגען באַשעפטיגונג, ווי פאַר אינגערע מענשען, אָבער דאָס איז אויך ריכטיג ביי שטיק אַרבייט. ביי שטיק אַרבייט האָט דער באָס, אַז יונגע אַרבייטער וועלען ביים סעטלען פּרייזען נעמען ביליגער, ווייל זיי האָבען דאָך כח אויסצואַרבייטען מעהר באַנדעלס.

און דאָס איז גערעדט וועגען באָסעס, וואָס האָבען גרויסע שעפּער. אין די קליינע שעפּער איז יעדער באָס פאַראינטערעסירט, צי ביי שטיק־אַרבייט אָדער וואָך־אַרבייט, אַז די עטליכע אַרבייטער, וואָס קענען אין זיין שאַפּ אַריינגעהן, זאָלען זיין אַזוי געשיקט ווי מעגליך.

וואָס אַנבאַלאַנגט די עלטערע מענשען, וועלכע זיינען אַרבייטסלאָז, איז ביי שטיק־אַרבייט דאָ אַן אַנדער געפאַהר, מיט וועלכער אונזערע קלאָוקמאַכער דאַרפען, דאַכט

מיר, זיין גוט באקאנט. דאס איז די געפאהר, אז די פרייז־קאמיטע מיטגלידער וועלען לידען און זאגאר ארויסגעשטופט ווערען פון זייערע דזשאבס. מיר געדענקען נאך גאנץ גוט יענע יאהרען, ווען די פראגע פון אט די־קרבנות איז געווען איינע פון די גאר ברענענדיגע אין אונזער יוניאן.

א דריטער ארגומענט איז, אז וואך־ארבייט האט די סיזאנס ניט לענגער געמאכט, ווי מען האט ערווארטעט. און אויב, זאגט מען, די חיונה פון די קלאוקמאכער און זייערע פאמיליעס איז אפהענגיג פון די עטליכע וואכען סיזאן, וואס זיי האבען יעדען האלבען יאהר, דארף מען זיי געבען א טשענס אריינצוכאפען וויפיל עס לאזט זיך נאר דורך דיזע עטליכע וואכען.

דיזער ארגומענט איז לעבערליך. אויב געבען א טשענס אריינצוכאפען דורך די עטליכע וואכען סיזאן אזוי פיל, וויפיל עס וועט זיך נאר לאזען, טא פארוואס שוין ניט ערלויבען צו ארבייטען מיט ארויסהעלפערס, אדער צו ארבייטען טאג און נאכט, און שבת און זונטאג, אזוי ווי עס איז געווען אין די אמאליגע יאהרען?

דער וויכטיגסטער ארגומענט פון די וואס שרייבען פאר שטיק־ארבייט איז, אז וואך־ארבייט ווערט ניט אפגעהיט. זיי ווייזען אן, אז אין א גרויסער צאהל שעפער ארבייט מען בגנבה פון דער יוניאן פון שטיק, און די ארבייטער, מורא האבענדיג, אז די יוניאן זאל זיך דערפון ניט דערוויסען, ארבייטען דארט בחצי חנם, האלב אומזיסט. אויב, אלזא, זאגען זיי, וואך־ארבייט ווערט ניט אפגעהיט, טא זאל צוריק איינגעפיהרט ווערען שטיק־ארבייט, און זאל די יוניאן אכטונג געבען, אז אין די שעפער זאלען זיין פרייז־קאמיטעס צו סעטלען די פרייזען.

די צרה מיט דעם ארגומענט איז, וואס ער שטימט ניט מיט דער ערפאהרונג. שטיק־ארבייט איז ניט קיין נייע ערפינדונג. פרייז־קאמיטעס זיינען אויך ניט נעכטען געבארען געווארען.

דורך די 9 יאהר, פון 1910 ביז 1919, איז אין יעדען שאפ געווען א פרייז־קאמיטע. נאך מעהר, אין דעם אגרימענט מיט דער אסאסיאיישאן איז אויך געווען א פונקט, אז די פרייזען מוזען געסעטעלט ווערען אזוי, אז אן אפרייטאר אדער א פינישער זאל ניט פארדינען ווייניגער ווי א געוויסע סומע יעדע שטונדע. און וואס איז געווען?

פרייז־קאמיטעס האבען אין יעדען שאפ אפגעסעטעלט די פרייזען. די גארמענטס, אויף וועלכע מען האט מיט דעם באס ניט געקענט צו־רעכט קומען, האט אן אומפארטייאישער אדזשאסטער געסעטעלט. מען פלעגט די פרייז־ליסטען אפדרוקען און זיי אנקלעפען אויפ'ן וואנט, אום אלע ארבייטער זאלען קענען זעהן וואס די פרייזען זיינען. אלצדינג איז געטאן געווארען לויט נאך דעם דין. נאר פון טאג צו טאג פלעגט ווערען ווייניגער ארבייט אין די אינסאיד שעפער. די באנדעלס פלעגען זיך אוועקקייקלען אין די אוטסייד שעפער, וואו די ארבייט פלעגט געמאכט ווערען פאר ביליגער.

אין ווינטער סיזאן פון יאהר 1913 האט די יוניאן ארויסגערופען א דזשענעראל סטרייק נעגען די סאב־מאנופעקטשורערס און קאנטראקטארס. די באסעס זיינען באלד געקומען און געסעטעלט און איינגעלעגט סעקיוריטי, אז זיי וועלען ריכטיג נאכקומען דעם אגרימענט. די ערשטע פאר וואכען נאכ'ן סטרייק איז געווען אלראיט. אין די אינסאיד שעפער איז געווארען מעהר ארבייט, אבער איידער מ'האט זיך ארומגעקוקט האבען זיך די באנדעלס ווידער גענומען ארויסקייקלען צו די אוטסייד־שעפער.

די יוניאן האט אנגעפאנגען שלעפען די ארבייטער פון די אוטסאיד־שעפער צו דער גריוועגס קאמיטע, אבער אין די מעהרסטע פעלע האט דאס ווייניג געהאלפען, ווייל בײדע, אי די באסעס, אי די ארבייטער, האבען זיך געהאלטען אייניג. די באסעס האבען גע'טענה'ט, אז זיי צ א ה ל ע ן די באשטימטע פרייזען, און די ארבייטער האבען געזאגט, אז זיי ק ר י ג ע ן די פרייזען, וואס זיינען געדרוקט אויפ'ן פרייז־ליסט.

עס איז, נאטירליך, זעהר טרויעריג, וואס וואך־ארבייט ווערט אין א גרויסער צאהל שעפער ניט אפגעהיט. אבער דאס זיינען די זעלבע שעפער, צו וועלכע די באנדעלס פלעגען זיך אוועקקייקלען אין די יאהרען פון שטיק־ארבייט און פרייז־קאמיטעס. דאס זיינען די שעפער פון די סאב־מאנופעקטשורערס און קאנטראקטארס, וואו מען פלעגט אונטער שטיק־ארבייט סעטלען די פרייזען מיט פופציג פראצענט ביליגער ווי אינסאיד, און זעהר אפט איינגאנצען די פרייזען ניט סעטלען.

די צרה איז ניט וואך־ארבייט, און די רפואה איז ניט שטיק־ארבייט. די שווערע פראגע איז די אוטסאיד־שעפער, אדער בעסער געזאגט, די שווערע פראגע איז, ווי אזוי צו מאכען, אז די דזשאבערס און מאנופעקטשורערס זאלען זיין פאראנטווארטליך פאר די ארבייטס־באדינגונגען אין זייערע אוטסאיד שעפער; ווי אזוי צו מאכען, אז די ארבייטער פון די אוטסאיד־שעפער זאלען זיין אזוי פראטעקטעד מיט זייערע דזשאבס און מיט זייער שטיקעל ברויט, ווי די ארבייטער פון די אינסאיד שעפער זיינען.

אין עטליכע מאנאטען ארום וועלען זיך אנפאנגען די קאנפערענצען צווישען אונזער יוניאן און די דריי אסאסיאיישאנס, וועלכע עקזיסטירען אין קלאוק טרייד. און דיזע פראגע (די פראגע פון די אוטסייד שעפער) וועט זיין איינע פון די סאמע וויכטיגסטע ביי די קאנפערענצען.

די אוטסייד־שעפער טארען ניט קאנקורירען מיט די אינסייד שעפער, די ארבייטער פון די אוטסייד־שעפער מוזען אפהיטען וואך־ארבייט און אלע אנדערע יוניאן סטאנדארדס, פונקט ווי די ארבייטער פון די אינסייד שעפער, און די דזשאבערס און מאנופעקטשורערס מוזען זיין פאראנטווארטליך דערפאר.

די מויז אין פאסטקע

(פאבעל)

פון נחום י.

א מויז האט אין א פאסטקע זיך אריינגעכאפט.
ווי נאר דאס טירעלע האט זיך נאך איהר פארקלאפט,
האט באלד פארשטאנען אונזער מויז
אז זי וועט שוין פון דארטען ניט ארויס...
זי האט געהערט נאך פון איהר מוטער,
אז מייז באצאלען טייער פאר'ן ברויט מיט פוטער...
נאר וועלענדיג פארבלייבען פאר דער וועלט
א העלד,
האט אונזער מויז ביי זיך אזוי געמאכט א רעכט:
— „צי גוט, צי שלעכט —
מען דארף די זאך באנעמען ווי עס איז.
מען טאר אין זיך ניט זיין גענארט, געוויס...
דאך מוז מען אבער אויך צו מענשען בלייבען עהרליך...
זיי וואלטען אפשר מיך גאר ניט פארשפארט אהער,
אהינטער אייזען־גראטעס דיק און שווער,
ווען איך וואלט ניט געווען פאר זיי אזוי געפעהרליך..."

איהר ווייסט?
מיר אלע האבען אפט די זעלבע טרייסט.

פון מאָנאַט צו מאָנאַט אין דער אַרבייטער באַוועגונג

פון ש. פארבער.

די באוועגונג צווישען די באלעבאטים אין אמעריקא צו שניידען די ווידזשעס פון זייערע ארבייטער האט שוין אויך דערגרייכט די צום בעסטען ארגאניזירטע טריידס — די ארבייטער אויף די אייזענבאהנען און אין דער בוי־אינדוסטריע.

אין די בײדע אינדוסטריען זיינען דורכ'ן לעצטען מאנאט פארגעקומען קאנפערענצען צווישען פארטרעטער פון די יוניאנס און פארטרעטער פון די באלעבאטים וועגען דעם פארלאנג פון די לעצטע צו שניידען ווידזשעס. די באלעבאטים פון די אייזענבאהנען זיינען מעהר מעסיג. זיי ווילען פארקלענערן די ווידזשעס פון די ארבייטער בלויז מיט צעהן פראצענט. די ארבייטס־געבער אין דער בוי־אינדוסטריע פאדערען א סך מעהר. זיי זוכען צו שניידען די ווידזשעס מיט 25 ביז 30 פראצענט.

וואס פון די קאנפערענצען וועט זיך אויסלאזען איז נאך דערווייל ניט באוואוסט. וועלען די יוניאנס „פרייוויליג" אננעמען א פארקלענערונג פון די שכירות, אדער זיי וועלען זיך אנטזאגען צו באווילינגען דעם פארלאנג פון די באלעבאטים און עס וועט קומען צו אן אפענעם קאמף; וואס פאר א פארמען דער קאמף וועט אננעמען, אויב עס זאל קומען דערצו; צו וועט עס קומען צו א גענעראל־סטרייק איבער'ן גאנצען לאנד, צו איינצעלנע לאקאלע סטרייקס אין די באזונדערע געגענדען אדער עס וועט גאר אויסגעפאכטען ווערען ביים „גרינעם טיש" דורך פארמיטלער און באארד אוו ארביטריישאנס, קען מען נאך דערווייל מיט באשטימטקייט ניט זאגען. איין זאך איז קלאר פון דער האלטונג פון די פארטרעטער פון בײדע צדדים ביי די פארהאנדלונגען; די באלעבאטים פיהלען זיך שטארק און האפערדיג. זיי פיהלען אז איצטער איז זייער צייט. די פיהרער פון די יוניאנס פיהלען זיך שוואך און מוטלאז. ארגומענטירען און דינגען זיך מיט א האלבען מויל.

פון וואנען נעמט זיך די דאזיגע שטארקייט צו די פארטרעטער פון די באלעבאטים? זיכער נישט דערפאר ווייל די גערעכטיגקייט איז אויף זייער זייט; ניט איבער דעם וואס זיי האבען שטארקע לאגישע ארגומענטען צו איבערצייגען די ארבייטער, אז זיי דארפען ארונטערלאזען פון די מאגערע שכירות וואס זיינען שוין אזוי אויך איינגעשרומפען געווארען צוליב דעם וואס זיי האבען ווייניג ארבייט; זייער דרייסטקייט נעמט זיך דערפון וואס זיי ווייסען, אז די יוניאנס זיינען אפגעשוואכט, וואס זיי פיהלען, אז די ארבייטער, פארהונגערט און אויסגעמוטשעט פון 3 יאהר קריזיס, זיינען ניט בכח צו געבען א שטארקען ווידערשטאנד. עס איז נישט קיין פראגע פון רעכט נאר פון מאכט, און די באלעבאטים פיהלען, אז זיי האבען איצט די מאכט.

די בעסטע אילוסטראציע פון דעם זיינען די ארגומענטען וואס זיינען ארויסגעבראכט געווארען פון די פארטרעטער פון בײדע צדדים ביי די קאנפערענצען צווישען די פיהרער פון די אייזענבאהן יוניאנס מיט די פרעזידענטען פון די ריילראוד קאמפאניס.

די באלעבאטים פון די אייזענבאהנען האבען באגרינדעט זייער פארלאנג פאר א פארקלענערונג פון די שכירות הויפטזעכליך אויף צוויי טענות. ערשטענס, דאס וואס די איינקונפט פון די אייזענבאהנען האט זיך דורך די לעצטע צוויי יאהר שטארק פארקלענערט אזוי אז ביי די איצטיגע אויסגאבען קען מען ניט צאהלען די דיווידענדען אויף די אקציעס און וועקסלען גענוג געלד צו באצאהלען די וועקסלען אדער באנדס ווען זייער טערמין וועט אויסגעהן, און צווייטענס, דאס וואס דער פרייז אויף לעבענס־מיטלען איז געפאלען און די ארבייטער קענען איצט קויפען די זעלבע מאס סחורה מיט ווייניגער געלד.

ראבערטסאן, דער פרעזידענט פון דער בראדערהוד אוו לאקאמאטיוו אינדזשינירס, האט אויף דעם געענטפערט, אז וואס אנבאלאנגט די פארקלענערטע איינגאמען קומט דאך עס דערפון וואס איבער'ן קריזיס פיהרט מען ווייניגער סחורה. אלס רעזולטאט זיינען א דריטעל פון אלע אייזענבאהן־ארבייטער, א האלבער מיליאן אין צאהל, ארויסגעווארפען געווארען פון די דזשאבס און געהען אום לעדיג. אויך א דריטעל פון דעם קאפיטאל, וואס איז אריינגעלעגט געווארען אין די אייזענבאהנען, שטעהט לעדיג. עס שטעהען לעדיג די לאקאמאטיווען און וואגאנעס, די שעפער און ווערהייזער, עס ווערען ניט געברויכט די שינעס און בריקען. איז פון דעם האלבען מיליאן ארבייטער וועלכע זיינען ארבייטסלאז און שטארבען פון הונגער, טראכטען ניט די באלעבאטים אז מען דארף זיי צאהלען ווידזשעס; פאר דעם דריטעל קאפיטאל אבער וואס שטעהט לעדיג ווילען זיי האבען די דיווידענדען, די געוועהנליכע פראפיטען. פונקט ווי דאן ווען דער קאפיטאל איז גענוצט געווארען. זאלען די באלעבאטים ניט צאהלען קיין דיווידענדען אויף דעם לעדיגען קאפיטאל און בעסער באזארגען מיט דעם געלט די ארבייטסלאזע וועלכע האבען ניט קיין אנדער קוואל פון איינקונפט. זאל מען איינפיהרען א זעקס שטונדיגען ארבייטס־טאג אום די וואס זיינען ארויסגעפאלען זאלען צוריקקריגען דזשאבס. זיכער א לאגישע און גערעכטע טענה.

וואס אנבאלאנגט דאס וואס פראדוקטען זיינען ביליגער געווארען ווייזען די יוניאן־פארשטעהער אן אז ערשטענס איז עס ניט קיין יושר אז דער לעבענס־סטאנדארד פון די ארבייטער זאל שטענדיג שטעהן אויף דער זעלבער נידעריגער שטופע ווי עס איז געווען פאר'ן וועלט־קריג, ווייל ביי היינטיגע מאשינען פראדוצירט יעדער ארבייטער ווענינגסטענס 3—4 מאל אזוי פיל מאל ווי ער האט פראדוצירט אין 1913 און ער איז בארעכטיגט צו לעבען בעסער. צווייטענס, איז מיט דעם פאלען אין פרייז פון פראדוקטען דאך אויך געפאלען דער ווערט פון די מאטעריאלען וואס ליגען אין די אייזענבאהנען, פאר וואס זשע ווילען זיי קריגען דעם זעלבען פראפיט אויף דעם איינגעשרומפטען קאפיטאל?

און ראבערטסאן פרעגט: וואו איז עס געהערט געווארען מען זאל פארלאנגען פון די ארבייטער זיי זאלען געבען 10 פראצענט פון די ווידזשעס אלס נדבה ניט פאר זייערע ארבייטסלאזע ברידער נאר צו צאהלען פראפיטען אויף ארבייטסלאזע קאפיטאלען?

זיינען זיכער די ארגומענטען פון די יוניאן־פיהרער אי שטארקע, אי גערעכטע. אבער וואס העלפט עס ווען די מאכט איז פארט ביי די באלעבאטים אין די הענט און זיי גיבען אנצוהערען אז זיי וועלען שניידען די ווידזשעס סיי ווי סיי.

די אייזענבאהן ארבייטער זיינען אין דעם הינזיכט פון פארטיידיגען זיך געגען אזא אנגריף פון די באלעבאטים אין אן אנדער לאגע ווי די ארבייטער פון אנדערע אינדוסטריען. לויט דעם אייזענבאהן ארבייטער־געזעץ, וואס איז אנגענומען געווארען אין קאנגרעס באלד נאך דער מלחמה, ווען די רעגירונג האט צוריקגעגעבען די אייזענבאהנען צו זייערע אייגענטימער, טארען די ארבייטער ניט ארונטערגעהן אין סטרייק ווען זיי האבען א סכסוך מיט די באלעבאטים. זיי דארפען ערשטענס געהן צו אן ארביטריישאן קאמיטע. אויב מען קען זיך ניט אייניגען אויף די ארביטרייטארס דאן מעג דער פרעזידענט פון די פאראייניגטע שטאטען באשטימען ארביטרייטארס און זייער אנטשיידונג איז בינדענד פאר בײדע צדדים. ווען די אייזענבאהן־קאמפאניס וועלען איצטער שניידען ווידזשעס וועלען די יוניאנס זיי דארפען קלאגען צו הואווער'ס קאמיטע. און מען מעג מיט זיכערהייט ערווארטען אז הואווער'ס קאמיטע זאל אנערקענען אז „געזעצליכע" פראפיטען אויף קאפיטאל דארף פריהער גענומען ווערען אין אנבאטראכט ווי די ווידזשעס פון די ארבייטער.

* * *

נאך ערגער איז די לאגע פון די ארבייטער אין דער בוי־אינדוסטריע. דער

פּראָצענט אַרבייטסלאָזע צווישען די קאַרפּענטערס, פּיינטערס, מויערער, פּלאָמבערס און די אַלע אַנדערע בילדינג טרייד אַרבייטער איז נאָך גרעסער ווי צווישען די אייזענבאַהן אַרבייטער. די אייזענבאַהן־אינדוסטריע איז קאָנצענטרירט אין די הענט פון עטליכע גרויסע קאָמפּאַניס. אַריינשמוגלען אין די טריידס בילינע אַרבייטער דורך דער הינטער־טיר פון סאַבקאָנטראַקטאָרס, ווי מען טוט עס אין די בילדינג־טריידס, איז ניט מעגליך. ווייערע אַרבייטסלאָזע קומען דעריבער ניט דורך דער פאַרגרעסערונג פון דער צאָהל אַרבייטער אין טרייד, נאָר דורך דער איינפיהרונג פון נייע מאַשינען און אַרבייטס־מעטאָדען וועלכע פאַרקלענערן די נאָכפראַגע אויף אַרבייטער. אין די בילדינג טריידס ווערט אָבער פאַרגרעסערט די צאָהל אַרבייטסלאָזע דורך בידע מיטלען. ערשטענס דורך איינפיהרען נייע אַרבייטס־מעטאָדען און מאַטעריאַלען וועלכע מאַכט מעגליך צו פּראָדוצירען מעהר מיט ווענינגער אַרבייטער, און צווייטענס דורך אַריינציהען אין טרייד אַלץ נייע און נייע קאַהרען בילינע הענט דורך די ניט אָרגאַניזירטע „בוטלעג״־שעפּער. איבער דער צוברעקלונג אין די בילדינג־טריידס איז אויך שווערער, פּאַקטיש אוממעגליך, פאַר די יוניאָנס צו האָבען אַ פולשטענדיגען קאָנטראָל איבער די ווידזשעס און אַרבייטס־באַדינגונגען. דערפאַר איז אין דער צייט וואָס די באַהן־אַרבייטער איז געלונגען אָנצוהאַלטען זייערע סקעילס פאַר די וואָס ווינען באַשעפטיגט דורכ׳ן קריזיס, איז די ווידזשעס און די באַדינגונגען פון די אַרבייטער אין די בילדינג טריידס געוואַלדיג געזונקען טראָץ דעם וואָס ביז איצט ווינען די סקעילס אָפּיציעל געשניטען געוואָרען בלויז אין ווענינע איינצעלנע פאַלען.

עס איז אַ פאַקט, וואָס אַלע ווייסען, אַז אין ניו יאָרק צום ביישפּיל וואו דער יוניאָן־סקעיל פאַר בוי־אַרבייטער איז 13 דאָלאַר מיט 20 סענט אַ טאָג, קען מען פאַר די לעצטע 2 יאָהר פּאַקטיש ניט געפינען קיין בעל מלאכה וואָס קריגט די יוניאָן ווידזשעס. בעל מלאכות אַרבייטען איצט פאַר אַזוי ווענינ ווי 5—6 דאָלאַר אַ טאָג. פאַראַן אַ סך פאַלען וואו די ווידזשעס פון די אַרבייטער זיינען אַרונטערגעדריקט געוואָרען נאָך נידעריגער. און דאָס איז טאַקע איינער פון די אַרגומענטען וואָס די באָסעס גיבען אָן פאַר וואָס די יוניאָנס זאָלען אָפּיציעל פאַרקלענערן די סקעילס.

די טענה פון די בעלי בתים איז, אַז איצט, ווען זיי זיינען געצוואונגען צו באַהאַלטען זיך פון דער יוניאָן מיט די נידעריגע שכירות וואָס זיי צאָהלען זיינען זיי קיינמאָל ניט זיכער ווען זיי נעמען אַ קאָנטראַקט אויב זיי וועלען עס קענען מאַכען אַזוי ביליג ווי זיי האָבען גערעכענט לויט די קליינע ווידזשעס. ווען די יוניאָנס וועלען אָבער צושטימען צו פאַרקלענערן די סקעילס וועלען די באַלעבאַטים זיין זיכער.

זיינען היינטיגען מאָנאַט געהאַלטען געוואָרען קאָנפערענצען צווישען די פיהרער פון בילדינג טרייד קאָונסיל פון ניו יאָרק מיט פאַרטרעטער פון דער בילדינג טריידס עמפּלאָיערס סאָסיאיישאָן. די קאָנפערענצען זיינען געהאַלטען געוואָרען אונטער געשלאָסענע טירען. וואָס דאָרט איז פאָרגעקומען ווייסט מען ניט. מען האָט בלויז פאַרעפענטליכט אַז די באַלעבאַטים פאַרלאַנגען אַ פאַרקלענערונג פון די ווידזשעס פון פולע בעל מלאכות מיט 25 פּראָצענט און ווידזשעס פון אַרויסהעלפער זאָל פאַרקלענערט ווערען מיט גאַנצע 30 פּראָצענט. אַ קאָנפערענץ איז אויך געהאַלטען געוואָרען צווישען פאַרשטעהער פון דער בריקליירס יוניאָן וועלכע באַלאַנגען נישט צום בילדינג טרייד קאָונסיל מיט דער אַסאָסיאיישאָן פון זייערע באַלעבאַטים און אויך זיי האָט מען געשטעלט די זעלבינע פאָדערונג.

כאָטש די אָפּיציעלע פאַרהאַנדלונגען באַציהען זיך בלויז אויף דעם ניו יאָרקער מאַרקעט, איז אָבער ניו יאָרק אַלע מאָל דער ביישפּיל וועלכען אַלע אַנדערע שטעדט אין לאַנד פאָלגען נאָך. מען מעג דעריבער מיט זיכערהייט פאָראויסזאָגען אַז וואָס עס וועט געשעהן אין ניו יאָרקער מאַרקעט וועט גלייך נאָכגעפאָלגט ווערען אין דער בוי־אינדוסטריע איבער׳ן גאַנצען לאַנד. די אמת׳ע פראַגע ביי די פאַרהאַנדלונגען אין ניו יאָרק איז דעריבער, צי זאָלען די ווידזשעס פון די אומגעפעהר 2 מיליאָן בוי אַרבייטער אין אַמעריקא געשניטען ווערען אָדער ניט.

די איינציגע יוניאָן, וועלכע האָט פאַרלויפיג אָפּיציעל צוריקגעוואָרפען דעם פאַרלאַנג פון די באַלעבאַטים אַרונטערצולאָזען פון די שכירות זיינען די בריק־לייערס. ביים מיטינג פון זייער דיסטריקט קאָונסיל איז באַשלאָסען געוואָרען ניט נאָכצוגעבען קיין פאַרקלענערונג און זיך גרייטען צו אַ קאַמף ווען נויטיג. די יוניאָנס וועלכע זיינען אָנגעשלאָסען אָן בילדינג טרייד קאָונסיל האָבען נאָך פאַרלויפיג קיין שטעלונג ניט גענומען. קיין איבעריגס גוטער סימן איז דאָס ניט.

וואָס פון די קאָנפערענצען זאָל ניט אַרויסקומען, דער פאַקט אַליין אַז די באַוועגונג פון אַמעריקאַנער קאַפּיטאַל צו שנידען ווידזשעס און צוריקשטויסען די אַרבייטער צו דעם לעבענס סטאַנדאַרד וואָס זיי האָבען געהאַט פאַר׳ן וועלט־קריג, האָט שוין דערגרייכט צו די אייזענבאַהנען און בוי־אינדוסטריען, די איינציגע צוויי פונדאַמענטאַלע אינדוסטריען אין אַמעריקע וואו די אַרבייטער זיינען אָרגאַניזירט אין פעסטע יוניאָנס וועלכע זיינען דער רוקען־ביין פון דער אָרגאַניזירטער טרייד יוניאָן באַוועגונג אין אַמעריקא, באַווייזט וואָס די אַרבייטער קענען דאָ ערוואַרטען אין דער נאָהענטער צוקונפט. די טרייסט פון די פיהרער פון דער אַמעריקען פעדערייזשאָן אָוו לייבאָר, אַז מען שניידט דאָ ווידזשעס בלויז אין אַזוינע אינדוסטריען וואו די אַרבייטער זיינען ניט אָרגאַניזירט אין יוניאָנס און די אָרגאַניזירטע טריידס וואַגט מען ניט אָנצוגרייפען, האָט געפּלאַצט. אוודאי האָבען די באַלעבאַטים צוערשט אַטאַקירט די אַרבייטער אויף זייערע שוואַכסטע פּאָזיציעס, אין די טריידס וואו זיי זיינען ניט אָרגאַניזירט און קענען ניט געבען קיין געהעריגען ווידערשטאַנד. דאָס איז אָבער בלויז געווען אַן אָנהויב. אַזוי שנעל ווי דער אָנהויב איז געלונגען, ווען די ווידזשעס פון די ניט אָרגאַניזירטע אַרבייטער זיינען געשניטען געוואָרען, גיהען זיי ווייטער און גרייפען אָן די אָרגאַניזירטע טריידס. עס מוז שוין איצט קלאָר זיין פאַר אַלעמען, אַז די באַלעבאַטים זיינען אַנטשלאָסען צוריקצושלאָגען די אַרבייטער אויף דער גאַנצער ליניע.

וואָס וועט זיין דער ענטפער פון די יוניאָנס? וועלען זיי זיך ווייטער באַנוגענען מיט אַרגומענטירען און אַפּעלירען צום גערעכטיגקייטס־געפיהל פון אַ טויבער וועלט? אָדער וועלען זיי זיך ענגער צוזאַמענבינדען און מיט פאַראייניגטע כחות צוריקשלאָגען דעם אָנגריף פון די באַלעבאַטים? וועט די אַמעריקען פעדערייזשאָן אָוו לייבאָר אויף ווייטער זיך באַנוגענען מיט זאָגען מוסר די בעלי בתים און זיי אָנווייזען אַז שניידען ווידזשעס איז אַן אומגליק פאַר׳ן לאַנד, אָדער וועט ״ ציזאַמענגעמען אַלע כחות פון די דריי מיליאָן אָרגאַניזירטע אַרבייטער און זיך אַריינוואַרפען אין אַ קאַמף אויף לעבען און טויט צו פאַרטיידיגען דעם לעבענס־סטאַנדאַרד פון די אַרבייטער, ווי די פיהרער האָבען עס פאַרשפּראָכען אין זייערע רעזאָלוציעס ביי דער לעצטער קאָנווענשאָן אין וואַנקואַווער? אין די נעקסטע עטליכע וואָכען וועלען די יוניאָנס מוזען געבען אַן ענטפער אויף דער פראַגע.

* * *

אויף וואָס דער צוויישעטער קאַפּיטאַל איז פעהיג ווען עס האַנדעלט זיך וועגען שניידען ווידזשעס, באַווייזען צום בעסטען די קוילען־באַראָנען אין קענטאַקי. דאָרטען האָבען די מיינערס געהאַט דעם מוט זיך געגענשטעלען און אַרויסגעהן אין סטרייק ווען די באָסעס האָבען פּראָבירט נאָך טיפער שניידען זייערע הונגער־שכירות. נאָך מעהר, זיי האָבען געהאַט די „חוצפּה״ זיך געגענצושטעלען און פאַרטיידיגען זייערע לעבענס געגען די גענגסטער און מערדער וועמען די קאָמפּאַניס האָבען אָנגעשטעלט צו טעראָריזירען די סטרייקער, און די רעגירונג האָט זיי געהייליגט דורך געבען זיי „בעדזשעס״ אַלס דעפּיוטי שעריפס.

זיינען 3 פון די געדונגענע בויאַנעס דער׳הרג׳עט געוואָרען אין קאַמף מיט די סטרייקערס. משפּט מען איצט 11 מיינערס אויף דער קלאַגע פון מאָרד. און אום צו זיין זיכער, אַז זיי וועלען ניט אין גאַנצען אַרויס פריי אין פאַל אַ דזשורי וועט זיך אַנטזאָגען צו שיקען זיי אויף דער תליה, האָט מען צוגעטשעפּעט אַ צווייטע קלאַגע

(שלוס אויף זייט 12)

יוניאָן און צייט נאָטיצען

פון פ. העלין

ביז איצט זיינען מיר געוואוינט געווען, אַז די פיהרער פון אַרבייטער קלאַס, אַז די פאַרשטעהער פון די אונטערדריקטע און עקספּלואַטירטע מאַסען זאָלען דראָהען מיט רעוואָלוציע. אַזוי איז דאָס געווען אין דייטשלאַנד, אין רוסלאַנד, אין פראַנקרייך און אַנדערשוואו. ביי אונז אין אַמעריקע איז דאָס, ליידער, פּונקט פאַרקערט. דאָ דראָהען מיט רעוואָלוציעס אַנשטאָט די פיהרער פון אַרבייטער קלאַס, בורזשואַזנע געלערנטע און קאַפּיטאַליסטישע פּאָליטיקער, בעת מאַנכע אַרבייטער פיהרער ווייסען ניט פון קיין אַנדערע רייד אין צייט פון די גרעסטע אַרבייטער ליידען, ווי צו פּרעדיגען פרידען צווישען אַרבייט און קאַפּיטאַל, ווי צו אַפּעלירען צום קאַפּיטאַליסטישען יושר און זיך אָפּצוזאָגען פון סטרייקס, דראָהען קאַפּיטאַליסטישע פּאָליטיקער מיט רעוואָלוציעס און איבערקערענישען.

די קוילען מאַגנאַטען און וואָל סטריט מיליאָנערען, די אינדוסטריעלע פירסטען און די פינאַנץ באַראָנען ווייסען אָבער, אַז פאַר די סטראַשונקעס פון באָראַ׳ס און סמיט׳ס רעוואָלוציעס דאַרפען זיי זיך ניט שרעקען, און הערען דערווײלע מעטיו וואָל׳ס מאָראַל־דרשות ווי דעם קאַטער.

די מורא׳דיגע אַרבייטסלאָזיגקייט און די קאַטאַסטראָפאַלע פאָלגען, וואָס זי קען האָבען פאַר דעם קאַפּיטאַליסטישען שטאַט און קלאַס, האָבען געצוואונגען מאַנכע פאַרשטעהער פון דער קאַפּיטאַליסטישער געלעהרטער וועלט און קאַפּיטאַליסטישער פּאָליטיק זיך צו פאַרטראַכטען וועגען לינדערען די נויט פון די ליידענדע אַרבייטסלאָזענדיגע מאַסען בעפאָר זיי וועלען געצוואונגען ווערען דורך גוואַלד־מיטלען זיך אַליין צו העלפען.

אויב איהר וועט די אַרבייטסלאָזע ניט באַזאָרגען מיט ברויט פאַר׳ן ווינטער, וועלען זיי דאָס אַליין באַזאָרגען, — האָט געסטראַשעט סענאַטאָר באָראַ. דער איצטיגער קריזיס איז דער לעצטער פּרוביר שטיין פון דעם קאַפּיטאַליסטישען סיסטעם, האָט געזאָגט זיין געלעהרטער פּאַרטיי פריינד, פּראָפעסאָר באַטלער, פון דער קאָלאָמביא אוניווערסיטעט, און האָט פאַרלאַנגט אַ נאַציאָנאַלען קאָנטראָל איבער די הויפּט אינדוסטריעס אין לאַנד, אַ פינף טאָגיגע אַרבייטס־וואָך און אַרבייטסלאָזען אינשורענס. אויב איהר וועט ניט באַזאָרגען די אַרבייטסלאָזע מיט ברויט און וואָהנונגען פאַר׳ן קומענדען ווינטער, וועט איהר האָבען אַ רעוואָלוציע, סטראַשעט דער געוועזענער גאָווערנאָר פון ניו יאָרק סטייט,, אַלפרעד סמיטה. געדענקט, אַז קיינער איז ניט פאַרזאָרגט מיט קעיקס אַזוי לאַנג, אַז אַלע זיינען ניט פאַרזאָרגט מיט ברויט, וואָרנט אַן אַנדערער ניו יאָרקער געלעהרטער, פּראָפעסאָר דיואי, די רעדנער אין וואַשינגטאָן.

זיינען דאָס אַלץ גאַנץ שעהנע ווערטער, און פאַר נאַאיווע מענשען אַ שעהנע טרייסט. ניט די אַרבייטער און ניט די מיליאָנען ליידענדע פרויען און קינדער פון די מיליאָנען אַרבייטסלאָזע מענשען וועלען אָבער פון דעם געהאָלפען ווערען. ווייל באָראַ און סמיטה און באַטלער און פּראָפעסאָר דיואי, האָבען בלויז אַזוי לאַנג אַן איינפלוס אויף זייער קלאַס און די קאַפּיטאַליסטישע פּאַרטייען אַזוי לאַנג ווי זיי, פאַרהערליכען דעם קאַפּיטאַליסטישען סיסטעם און די פרייע פּראָדוקציאָנס קאָנקורענץ, וואָס באַרוט אויף ריקזיכטלאָזסטע אויסבייטונג און עקספּלואַטאַציע, וואָס קימערט זיך ניט וועגען אַרבייטסלאָזיגקייט און איהרע פאָלגען, און וואָס וויל ניט וויסען פון רחמנות און מיטלייד מיט מיליאָנען הונגעריגע פרויען און קינדער. ווי ווייניג מען קען זיך פאַרלאָזען אויף די שעהנע מאָראַלישע אַפּילס פון די בורזשואַזנע פּאָליטיקער און וויסענשאַפטסלייט, און ווי ווייניג איינפלוס זייערע רייד האָבען אויף דעם קלאַס, וועלכען זיי רעפּרעזענטירען, זאָל דינען דער פאָלגענדער ברוטאַלער מענשען־פרעסערישער עדיטאָריעל פון די „פאָרבס״, דער אָרגאַן פון די רייכע אַמעריקאַנער אינדוסטריאַליסטען:

„ביזנעס איז ביזנעס״, שרייבט פאָרבס. די אויפגאַבע פון דער אינדוסטריע איז צו מאַכען געלט, און מיר זיינען אַנטשלאָסען דאָס צו טאָן. מיר קאָנצענטרירען זיך איינגאַנצען אויף מאַכען געלד. ווען מיר נעמען אָן, אַז אַ ביליאָן דאָלאַר וועט ברענגען גרעסערען פּראָפיט, נעמען מיר זיך דערצו און פיהרען עס דורך. איינער פון די לייכטסטע וועגען צו שניידען עקספּענסעס איז צו שניידען ווידזשעס און צו פאַרקלענערן דעם פּעי־ראָל. אוודאי לייגען מיר אָפּ אַרבייטער אויף לינקס און רעכטס. אויב עלטערע אַרבייטער זיינען געוואָרען ווייניגער לייסטונגס־פעהיג ווייל זיי זיינען געוואָרען עלטער, איז דער לאָגישער רעזולטאַט זיי זאָלען אַרויסגעוואָרפען ווערען פון דער פאַקטאָרי. נאַטירליך, ווענדען מיר אויך אָן די נייעסטע מאַשינען, וואָס גיט אונז די געלעגענהייט צו פאַרקלענערן די צאָהל אַרבייטער און פאַרקלענערט ווידער דעם פּעי־ראָל. אין אונזערע אויגען איז יענער מענעדזשער דער בעסטער, וואָס ווייס ווי אַזוי מיט דער קלענסטער צאָהל אַרבייטער צו פּראָדוצירען די גרעסטע מאָס פּראָדוקטען פאַר דעם קלענסטען פּעי־ראָל. אונזערע „אָפּ טו דהי מינוט מעטאָדס״ ערלויבען אונז אָפּצוזאָגען פילע אַרבייטער — עס איז ניט אומגעוועהנליך פאַר אונז צו אינסטאַלירען מאַשינעס מיט וועלכע אַ האַלבער דאָזען מענשען אַרבייטען מעהר אויס ווי הונדערט מענשען בעפאָר.

„יאָ, מיר ווייסען, אַז דורך די גרינדונג פון גיגאַנטישע טראָסטס און דורך דעם שטענדיגען זוכען פון נייע ערפינדונגען און מאַשינען האָבען מיר פאַראורזאַכט גרויס נויט צווישען די אַרבייטסלאָזע; אָבער אַנשטאָט צו ווערען קריטיקירט פאַר דעם, דאַרפען מיר גאָר באַקומען אַנערקענונג פאַר אונזער מייסטערשאַפט און ערפאָלג אויף דעם געביט פון וויסענשאַפט, האַנדעל, אינדוסטריע און מענעדזשמענט. וואָס עס געשעהט מיט די מאַסען אַרבייטער, וואָס זיינען געוואָרען אַרבייטסלאָז איז ניט אונזער עסק. אונזער פאַראַנטוואָרטליכקייט פאַנגט זיך אָן און ענדיגט זיך מיט פיהרען אונזער ביזנעס שפּאָרזאַם, מיט אַ טאָלק און מיט אַ מינימום פון מענשליכער אַרבייט.

„ניין, די אַרבייטסלאָזיגקייט, וואָס ווערט דורך דעם געשאַפען, גערט ניט אַריין אין אונזער אויסרעכענונג. אונזער פליכט איז מיט אַלע מיטלען אויסצושטודירען און אויסצוגעפינען ווי אַזוי פּטור צו ווערען פון מענשליכע דזשאָבס, און ניט ווי אַזוי זיי צו פאַרגרעסערען. אונזער געגענשטאַנד איז געלט. געלט און וואָס מעהר געלט! אָבער ווייניגער און וואָס ווייניגער אַרבייטער.

מיר זיינען צופיל פאַרטאָן אין מאַכען פּראָפיט, כדי צו קענען טראַכטען וועגען דעם, וואָס עס געשעהט דורך דער אורזאַך, וואָס אונזער סיסטעם שאַפט אַלעס מעהר און מעהר אַרבייטסלאָזע. ווי אַזוי אויפצופּאַסען אויף די אַרבייטסלאָזע איז ניט אונזער זאַך. מיר האָבען ניט קיין צייט זיך צו באַדערען דערמיט. עס איז ניט אונזער זאָרג״.

דאָס איז ברוטאַל, אָבער אויפריכטיג.

* * *

עס וואָלט אַסור געשאַדט ווען מעטיו וואָל וואָלט געשענקט מעהר אויפמערקזאַמקייט אָט דער ברוטאַלע׳ אָפענער שפּראַך פון די אַמעריקאַנער אינדוסטריע מאַגנאַטען, אַנשטאָט צו בויען אויף פּרעזידענט הואָווער׳ס פאַרשפּרעכען און זיינע קאָנפערענץ האַפנונגען. מעטיו וואָל וואָלט זיך דאַן איינגעשפּאָרט די גרויסע ענטוישונג. וואָס עס האָט איהם פאַראורזאַכט דאָס ווידזשעס שניידען אין די לעצטע וואָכען. עס וואָלט איהם אפשר אויך געלערנט, אַז עס איז אַ סך ווירדיגער פאַר אַרבייטער אָרגאַניזאַציעס אויסצוקעמפען פאַרזיכערונגס־געזעצען פאַר די אַרבייטער דורך דער מלוכה, איידער צו אַפּעלירען צום יושר און געפיהל פון דעראַרטיגע ריקזיכטלאָזע מאָמאָנס, ווי דאָס זיינען די הערען „פאָרבס״.

נו, איז עס ניט זאָנדערבאַר, וואָס דער פּרעזידענט פון דער אַמעריקען פעדערייזשאָן אָוו לייבאָר דענקט נאָך אַלץ אַז אין אַזעלכע אומשטענדען איז נאָך אַלץ ערהענהאַפטער צו בעטלען אַ טעלער זופּ און אַ שטיק ברויט, איידער פאַרזיכערט צו ווערען פון דער מלוכה דורך די מיטלען פון אַלגעמיינע טעקסעס, אין וועלכע עס ליגט דער גלייכ־

הייטס־פרינציפ און געפיהל פון געגענזייטיגער זעלבסט־הילף?

* * *

אויב אַמאָל אַזעלכע רייד האָבען ביז איצט נאָך ניט באַוויזען דער פיהרערשאַפט פון די אמעריקאנער יוניאָנס עטוואָס צו לערנען אין אַט דער באַציאונג, וועט די פאַרשטאַרקטע נויט פון די ארבייטער מאַסען אין אמעריקא זיי זיכער פריהער אָדער שפּעטער עס צווינגען צו טאָן. וואָרים מיר טאָרען ניט פאַרגעסען, דאָס די לאַגע ווערט וואָס אַמאָל ערגער אַנשטאָט בעסער. און אַלע טרייסטעניש אויף בעסערע צייטען וועלען האָבען אַ קנאַפּע ווירקונג אויף דעם פערמאַנענטען פּראָצעס פון דער ארבייטסלאָזיגקייט אין אמעריקע.

אחוץ דער מאָמענטאַנער ארבייטסלאָזיגקייט, וואָס איז אַ רעזולטאַט פון דעם באַזונדערען עקאָנאָמישען קריזיס אין אמעריקע און אויף דער גאַנצער וועלט, הערשט אין אונזער לאַנד אַ טעכנאָלאָגישע ארבייטסלאָזיגקייט מיט אַלע יענע פאָלגען וואָס עס האָט נאָך מיט אכט צעהנדליגע יאָהר צוריק פאָראויסגעזאָגט קאַרל מאַרקס. דאָס איז די ארבייטסלאָזיגקייט, וואָס קומט לויט קאַרל מאַרקס' פעסטשטעלונגען פון דער ענטוויקלונג פון דער טעכניק, און פון אויטאָמאַטיזירונגס פּראָצעס פון דער מאַשין, וועלכע וואַרפט אַרויס פון דער פעקטאָרי די אומקוואַליפיצירטע ארבייטער און באַנוגענט זיך בלויז מיט די קוואַליפיצירטע באַדינער פון דער מאַשין. דיזע ארבייטסלאָזיגקייט איז ניט אַ רעזולטאַט, נאָר אַן אורזאַכע, פון דעם איצטיגען ווירטשאַפטליכען קריזיס. עס איז דער ערשטער גרויסער געשיכטליכער אָנזאָג פון צוזאַמענברוך פון קאַפּיטאַליסטישען פּראָדוקציאָנס־סיסטעם, וועלכער שאַפט דורך זיינע מאָדערנע מאַשינאַריע פּראָדוקציאָנס־מיטלען די איצטיגע רעזערוו אַרמיי.

מיר האָבען נאָך ביז היינט צו טאָג ניט גענוג ערנסט און אויספירליך אָפּגעשאַצט דעם פּראָצעס און די פאָלגען פון דער טעכנאָלאָגישער ארבייטסלאָזיגקייט. די טעכנאָלאָגישע ארבייטסלאָזיגקייט איז נאָך פאַרהעלטניסמעסיג זעהר יונג און האָט זיך פאַר אונז אַנטפּלעקט אין דער צייט פון פּראָספּעריטי, ווען אין יעדער ארבייטער פאַמיליע איז געווען עטוואָס אָפּגעשפּאַרטעס געלט און ווען ריעל עסטייט, סטאָק־ספּעקולאַציע און בוטלעגינג האָט פאַר אַ קורצער צייט געגעבען אַ געוויסען טייל מענשען, וואָס זיינען אַרויסגעוואָרפען געוואָרען פון פּראָדוקציאָנס פּראָצעס, לופטיגע באַשעפטיגונגען און ספּעקולאַטיווע פּרנסות. פּראָפעסאָר עבערלינג האָט פאַר די „אינוועסטיגייטאָרס" פון דעם „אינסטיטוט פאַר עקאָנאָמיע" פריי און אָפען ערקלערט, אַז ווען ניט בוטלעגינג וואָלטען זייט 1922 צו געקומען נאָך צוויי מיליאָן מענשען אָהן באַשעפטיגונג און איינקונפטען.

אונטער דיזע אומשטענדען האָבען מיר די ערשיינונג פון דער טעכנאָלאָגישער ארבייטסלאָזיגקייט ניט באַגריפען אין איהר טראַגישער גרויס און איהרע געפערלאַכע פאָלגען וועלען זיך אַרויסווייזען ערשט דאַן ווען מיר וועלען געוואָר ווערען ווי די אורזאַכען פון דער טעכנאָלאָגישער ארבייטסלאָזיגקייט איבערשטייגען אַלע אַנדערע ווירטשאַפטליכע סיבות. לודוויק אַדאַמעס דערצעהלט אונז אין זיין „דאַינעמאַיט", אַז פון 1899 ביז 1914 איז די פּראָדוקטיוויטעט פון אַן ארבייטער אין אמעריקע אינגאַנצען געשטיגען אויף איינס פּראָצענט, און אַז אין 1919 איז די פיזישע לייסטונגס־פעהיגקייט פון די ארבייטער געווען אויף דריי פּראָצענט קלענער ווי אין 1914. ערשט אין 1921, ווען עס האָט זיך אָנגעפאַנגען דער ראַציאָנאַליזירונגס פּראָצעס אין דער ווירטשאַפט, דאָס הייסט דער וויסענשאַפטליכער מענעדזשמענט אין דער פעקטאָרי, איז די פּראָדוקציע פון ארבייטער אין אמעריקע געשטיגען אויף גאַנצע פופציג פּראָצענט. אַזוי, אַז לויט די רעפּאָרטס פון דעם „יונייטעד סטייטס ביוראָ אָוו לייבאָר סטאַטיסטיקס", איז אין די יאָהרען פון 1925—1928, דאָס מיינט אין די יאָהרען פון קולידזשעס פּראָספּעריטי, שוין געווען אין אמעריקע 1,900,000 ארבייטסלאָזע. עקספּערטען האָבען פאַר דער „יונייטעד סטייטס סענאַט קאָמיטע אָן עדיוקיישאָן און לייבאָר" אין 1929 פעסטגעשטעלט, אַז אַ ציגעל מאַשין אין שיקאַגאָ ארבייט אויס פערציג טויזענט ציגעל אַ שעה, בעת פריהער האָט אַן ארבייטער אין פולע אכט שעה בלויז אויסגעארבייט 450 ציגעל. זיבען ארבייטער מאַכען איצט דיזעלבע ארבייט ביי פאָרמירען אייזען מיט דער הילף פון אַ מאַשין, צו וואָס מען האָט בעפאָר באַדאַרפט האָבען זיבעציג ארבייטער: צוויי ארבייטער לאָדען איצט אָן דיזעלבע מאָס אייזען צו וואָס מען האָט פריהער באַדאַרפט 128 ארבייטער. איין ארבייטער אָפּערירט איצט ביים שמעלץ אויווען אַנשטאָט דריי און פערציג. די מייסטע באַטעל מאַשינען מאַכען אין דורכשניט אַזוי פיל פלעשער וויפיל עס האָבען געמאַכט 42 ארבייטער מיט דער האַנט. אַ מאַשין צו פּרעסען שטאָל פריימס מאַכט מיט דער הילף פון איין מענשען זעקס פריימס אין אַ מינוט אָדער 3600 אין צעהן שטונדען. דאָס אויסצואַרבייטען מיט דער האַנט וואָלט מען באַדאַרפט האָבען 175 ארבייטער.

—

איך וואָלט נאָך געקענט אָנגעבען הונדערטער פאַקטען, אָבער פון דעם געבראַכטען קען מען זיך שוין שאַפען אַן אידעע, צו וואָס פאַר אַן ארבייטסלאָזיגקייט עס פיהרט די ענטוויקלונג פון דער מאַשינערי, וועגען וועלכער מאַרקס האָט גערעדט מיט אַזאַ מערקווירדיגער נבואה. מאַרקס האָט אָבער אויך פאָראויסגעזאָגט, אַז דער שטאַט וועט געצוואונגען זיין צו זאָרגען פאַר די ארבייטסלאָזע מאַסען, פאַר דער רעזערוו אַרמיי, וואָס וועט דעקלאַסירט ווערען דורך דער קאַפּיטאַליסטישער פּראָדוקציאָנס־סיסטעם.

סענאַטאָר באָראַ און אַלפרעד סמיטה, פּראָפעסאָר באַטלער און דער געלעהרטער ליבעראַל דזשאָן דיואַי זיינען די פאָרלויפער פון קאַפּיטאַליסטישען קלאַס און ווילען מיט זייערע פאַרזיכטס מאַסרעגלען רעטען דעם קאַפּיטאַליסטישען סיסטעם פון כאַאָס און רעוואָלט. אין אייראָפּאַ האָבען זיך די קאַפּיטאַליסטען שוין דערצו געוויינט צו פאַרזאָרגען די ארבייטער אין צייט פון ארבייטסלאָזיגקייט אָדער אין צייט פון ארבייטס־אומפעהיגקייט. די אָרגאַניזירטע ארבייטער האָבען זיי דאָרט דערצו פּאָליטיש געשטויסען און די טרייד־יוניאָניסטען מעהר ווי אַלע אַנדערע.

איצט, אין צייט פון אַלגעמיינער נידערגעשלאָגענקייט, ווען די ארבייטסלאָזיגקייט איז גרעסער ווי געוויינליך, רעדט מען נאָך פון ארבייטסלאָזען הילף. קהל'ן זיך נאָך שטעדט און שטעטלאַך אין פאַרשידענע קאָמיטעס. זאָל אָבער נאָר אַביסעלע בעסער ווערען, וועט זיך אַלעס אָפּקילען און עס וועט אפילו פון די געקינסטעלטע דזשאָבס און נדבה סופּס אַ האָר ניט בלייבען. די טעכנאָלאָגישע ארבייטסלאָזיגקייט מיט אַלע איהרע טרויעריגע פאָלגען וועלען אָבער בלייבען. ווער וועט פאַר די ארבייטסלאָזע דעמאָלט זאָרגען, אויב די מלוכה וועט זיי ניט פאַרזאָרגען?

פון מאָנאַט צו מאָנאַט אין דער ארבייטער באַוועגונג

(שלוס פון זייט 9)

פון קאָנספּיראַציע צו קענען זיי פאַרשפּאַרען אויף לאַנגע יאָהרען אין טורמע.

דער ערשטער וואָס איז גע'משפט געוואָרען איז פרייגעשפּראָכען געוואָרען פון דער דזשורי. אפילו די ניט איבערגעשפּיצטע פאַרמער־דזשורי האָט די אַנקלאַגע ניט געקענט אָפּנאַרען מיט די אַלע פּאַטריאָטישע שטיק צו שיקען אַ מענשען צום טויט אויף אַזוינע לעכערליכע באַווייזע. איצט, ביים טריעל פון צווייטען פון די קרבנות, האָט די אַנקלאַגע זיך שוין דערפאַר בעסער צוגעגרייט. אַ גאַנצע רייהע פּראָוואָקאַטאָרען טרעטען אויף אַלס עדות געגען דעם אָנגעקלאָגטען, און עס שיינט אַז דורך טעראָר איז זיי אויך געלונגען אַריבערצוגעווינען מאַנכע פון די אָנגעקלאָגטע אַליין צו ווערען פאַררעטער און אויפטרעטען געגען זייערע ברידער. דער לעבען פון די אָנגעקלאָגטע מיינער שיינט ווירקליך צו זיין אין געפאַהר סיידען די גאַנצע ארבייטער באַוועגונג וועט זיך באַצייטענס נעמען צוריקשלאָגען די טיפּעלשע פאַרשווערונג פון די קוילען־באַראָנען מיט דער דאָרטיגער רעגירונג.

אין דער קלאָוקמאַכער דזשאָינט באָארד פון ניו יאָרק

פון מ. י. אשביז, סעקרעטאַר דזשאָינט באָארד

●

זינט אמעריקא איז אַ מדינה, ווערט דער טהענקס־גיווינג טאָג געפייערט אַלס וויכטיגער יום־טוב. אין אונזער פאַך, ביי דער ארבייט פון קלאָוקס, איז דיזער יום טוב אַלע מאָל געווען די ענדע פון ווינטער־סיזאָן, וועלכער פלעגט זיך אָנפאַנגען אַרום דעם 15טען אויגוסט און זיך ענדיגען אַרום טהענקס־גיווינג.

ווען אַ קלאָוקמאַכער דערמאָנט זיך היינט אָן אַמאָליגע סיזאָנס האָט ער זיכער היינטיגען יאָהר קיינע אורזאַכען צו פייערען דיזען יום טוב. קיינמאָל אין דער היסטאָריע פון קלאָוק־טרייד, איז נאָך ניט געווען ביי אונז אַזאַ טרויעריגער ווינטער־סעזאָן ווי היי־יאָהר.

אַז דעם קלאָוקמאַכער איז שלעכט, ווען ער פאַרדינט ניט, איז ער באַרייט, אָהן אַ דין און אָהן אַ משפט, צו באַשולדיגען און צו פאַראורטיילען יעדען איינעם. אין די מעהרסטע פעלע באַשולדיגט ער גראָדע די, וואָס זיינען אַם ווענינגסטען שולדיג — זיינע יוניאָן־באַאַמטע.

עס איז שווער פאַר אַ הונגעריגען צו פאַרענטפערען זיך; אָבער אויב מען באַרעכענט, אַז ווען אַלע לעבען דורך אַ קריזיס, איז אויך ביי דער יוניאָן גופא ניט קיין פּראָספּעריטי..., ווערט דאַן קלאָר, אַז אַנשטאָט קריטיק און פאַרדרוס האָט די יוניאָן נאָר פאַרדינט אַ לויב־געזאַנג. כאָטש די אומשטענדען זיינען אַזעלכע צרה'דיגע, אָבוואָהל זי מוטשעט זיך, אין דעם יעצטיגען שרעקליכען קריזיס, ניט ווענינגער ווי די קלאָוקמאַכער אַליין, דאָך געהט זי כסדר אָן מיט איהר רוטינער ארבייט; זי טוט אונטער די אומשטענדען פיל מעהר ווי מען האָט געקאָנט ביי אַזאַ צייט דערוואַרטען.

אין די נוטע יאָהרען, פאַר 1926, האָט די יוניאָן, צום ביישפּיל, ניט געוואוסט פון אַזאַ זאַך ווי „דזשאָב ריאָרגאַניזיישאָנס". זיינען געקומען די קאָמוניסטען, אַט די וואָס הערען ניט אויף צו שרייען: „קאַמף", „אמת'ער קאַמף", און האָבען „געפיהרט אַ קאַמף", ביז זיי האָבען די קלאָוקמאַכער דערפיהרט צו די „דזשאָב ריאָרגאַניזיישאָנס". (מ'זאָגט יאַקבי אַז די בעלי־בתים וואָלטען מיט'ן גאַנצען האַרצען געוואָלט זעהן אַזעלכע „געראָטענע" פיהרער ביים קאָמאַנדערען גענעראַל סטרייק; זיי וואָלטען זיך דאַן געפיהלט זיכערער צו קריגען וואָס זיי ווילען).

די „דזשאָב ריאָרגאַניזיישאָנס" זיינען אין דעם 1926 אַגרימענט אוועקגעשטעלט געוואָרען אַזוי, אַז איין פּונקט האָט אָפּגעשלאָגען דעם צווייטען. מען האָט דערפאַר קיינעם, וואָס איז אוועקגעשיקט געוואָרען אין דזשאָב, ניט געקענט ריאינסטייטען (דאָס איז נאָך אַ באַווייז פון זעהר פעהיגער סטרייק־פיהרערשאַפט...).

דער 1929 אַגרימענט האָט אויסגעמעקט דעם שעדליכען פּונקט פון 1926, און האָט פעסטגעשטעלט, אַז קיין באָס טאָר די דזשאָב ריאָרגאַניזאַציעס ניט אויסנוצען אַלס מיטעל פאַר דיסקרימינייש אָן. די יוניאָן האָט געקראָגען דאָס רעכט צו אַפּעלירען צום אומפּאַרטייאישען טשערמאַן אין אַזעלכע פעלע.

דאָס האָט פאַרגרעסערט די פאַראַנטוואָרטליכקייט פון דער יוניאָן. דער גענעראַל מענעדזשער האָט דורך דעם באַקומען אַ נייע פליכט און אַן אויפגאַבע, וואָס קיין גענעראַל מענעדזשער האָט ביז איהם ניט געהאַט — אכטונג צו געבען און צו באַקעמפען יעדען איינציגען פאַרזוך פון אירגענד וועלכען באַלעבאָס וואָס זוכט זיך צו באַנוצען מיט דיסקרימינאַציע.

צוויי רעאָרגאַניזיישאָנס זיינען פאַר דעם נייעם אַגרימענט געמאַכט געוואָרען. ביידע מאָל זיינען זיי פאָרגעקומען אין דער צייט פון קריזיס. באַטראַכט מען די ארבייט פון גענעראַל מענעדזשער, סיי פאַר אַ יאָהרען און סיי דיזען יאָהר, זיין ענערגיע, זיין אויסגערעכענטע מעטאָדע און דער פעהיגער אופן פון אויפפּאַסונג אין באַצוג צו יעדער באַזונדערער קייס, איז גאָר ניט קיין וואונדער וואָס די רעזולטאַטען זיינען געווען צופרידענשטעלענד. נאַטירליך איז ניט מעגליך צו געווינען י ע ד ע קייס. נאָך אַלעמען איז דאָך דאָרט פאַראַן אַ ריאָרגאַניזיישאָן פּונקט אין אַגרימענט — אַן אָנדענקונג פון דעם חורבן פון 1926. וויכטיג איז אָבער דער פאַקט, וואָס אַקטיווע יוניאָן לייט זיינען כמעט אומעדום באַשיצט געוואָרען. דערפאַר קומט אָהן צווייפעל פיל קרעדיט ברודער י. נאַגלער. ער האָט פאַר זיך געהאַט אַ נייע אויפגאַבע, וועלכע ער אַליין האָט אויף אַ ווירדיגען אופן געלייזט.

**

אַ צווייטע וויכטיגע פראַגע איז לעצטענס אויסגעקעמפט געוואָרען דורך דעם אומפּאַרטייאישען טשערמאַן; דאָס איז די פראַגע פון אַרויסשיקען ארבייט אין דער צייט וואָס די ארבייטער אינסייד סטאַפּען. די יוניאָן איז אַלע מאָל דערפאַר, אַז בעלי־בתים זאָלען בעסער אויפמאַכען די מלאכה אין זייערע אינסייד שעפּער. די ערפאַהרונג האָט אונז געלערענט, אַז אין יעדען פאַל וואו אַ באַלעבאָס שיקט אַרויס ארבייט און לאָזט דעם אינסייד שאַפּ סטאַפּען, איז דערביי דאָ אַ דיסקרימינאַציע; באַסעס האָבען ליב אויסצוהונגערען זייערע אינסייד שעפּער, אַלס מיטעל צו צווינגען זיי נאָכצוגעבען אַ ביסעל פון די יוניאָן־קאָנדישאָנס. די פראַגע איז דעריבער געווען: וואָס זאָל געטאָן ווערען אין אַזאַ פאַל, וואו דער באָס ווערט געאָרדערט פון דער יוניאָן און פון דער אַסאָסיאיישאָן, אַז ער טאָר ניט אַרויסשיקען קיין ארבייט און דער באָס טוט זיך זיינס, טראָץ די אַלע אָרדערס און אָנזאָגונגען? דער אַגרימענט איז וועגען דעם ניט קלאָר אויסגעשפּראָכען.

האָט ברודער י. נאַגלער, דער גענעראַל־מענעדזשער, אויפגענומען אַזאַ טעסט־קייס פאַר'ן אומפּאַרטייאישען טשערמאַן, וועלכער, אויסהערענדיג אַלע פאַקטען וואָס די יוניאָן האָט אַרויסגעבראַכט, האָט אַנטשיידען, אַז די פירמע מוז באַצאָהלען 750 דאָלאַר צו דער יוניאָן גוט צו מאַכען דעם פאַרלוסט פון די ארבייטער, וואָס זיי האָבען געליטען דורך דער אויבען־דערמאָנטער האַנדלונג פון דער פירמע.

אַט דיזע ענטשיידונג איז העכסט וויכטיג דערמיט, וואָס עס איז אַצינד געמאַכט געוואָרען דער אָנפאַנג צו צווינגען די בעלי־בתים צו זיין פאַראַנטוואָרטליך פאַר זייערע האַנדלונגען און זיי מאַכען צו באַצאָהלען פאַר דיסקרימינייש אָנס וואָס זיי באַגעהען. באַרעכענט מען, אַז דאָס אַלעס איז אויסגעקעמפט געוואָרען גראָדע איצט, גראָדע דאַן, ווען די צייט איז שלעכט, איז דאָס די בעסטע און שטאַרקסטע דעמאָנסטראַציע פון דער יוניאָן'ס ווירקזאַמקייט, פון דעם אופן ווי זי איז שטענדיג אויף דער וואַך צו באַשיצען די אינטערעסען פון די ארבייטער. צו דער זעלבער צייט איז דאָס דער בעסטער ענטפער צו די ביזוויליגע פאַרלוימדונגען וואָס ווערען געמאַכט פון די אַלערליי שונאים וואָס אונזער יוניאָן האָט.

**

דאָס ביז אַצינד געזאָגטע, באַציט זיך אויף פראַגען פון קאַרדינאַלער וויכטיגקייט. דאָס איז, אַזוי צו זאָגען דער קאָפּ פון דער רויז. אָבער כדי עס זאָל פון אויבען זיך זעהן אַ רויז, מוז אין דער ערד זיין אַ וואָרצעל און אויף דער ערד — אַ שטאַם, אויף וועלכען די רויז וואַקסט און בליהט. אַט דיזע פונקציע טוען ביי אונז די ביזנעס אידזשענטס און די דיסטריקט מענעדזשערס. דער כאַראַקטער פון זייער ארבייט איז כמעט אויסשליסליך אַ רוטינע. זי איז אָבער אַזאַ, וואָס אָהן דעם קען קיין יוניאַן ניט לעבען און פיהרען אַן עקזיסטענץ.

אין יאָהרען פון קריזיס, ווי עס זיינען די לעצטע צוויי יאָהר, איז די ארבייט פון די יוניאַן בעאַמטע זייער קאָמפּליצירט. עס איז רעכט אַז אַ ביזנעס אידזשענט זאָל אין איין טאָג אַטענדען צוויי קאָמפּלעינטס, אָדער אַטענדען צו צוויי שאָפּ־מיטינגען, און אין ביידע פעלע זאָלען די ארבייטער האָבען טענות. אין איין פאַל — ווייל

ער איז צו שטרענג, און אין צווייטען — אז ער דארף זיין נאך שטרענגער. דאס איז דער רעזולטאט פון דעם אומ'ברחמנות־דיגען קאמף פאר ברויט, וואס האט גע־מאכט א טיפע, פסיכישע ענדערונג אין דער באציהונג פון די מעמבערס און די פא־דערונגען וואס זיי שטעלען, יעדערער אויף זיין שטייגער, צו דער יוניאן. דאך ווערט די ארבייט געטאן יעדען טאג. מען נעמט אויף קאמפלעינטס און מען שליכטעט זיי; ארבייטער ווערען אפגעזאגט און די יוניאן ריאינסטייטעט זיי. דארט וואו מען קען ניט ריאינסטייטען די ארבייטער, ווערען אנגעגעבען די אורזאכען, וואס זאלען אין יעדען באזונדער פאל, קלאר מאכען, וואר־רום אימיצער האט ניט געקענט ווערען רי־אינסטייטעט; אדער, ווארום א געוויסער קאמפלעינט איז אויסגעגליכן געווארן דורך א קאמפראמיס.

עס איז ניט מעגלאך איבערצוגעבען אין דיזען באשרענקטען פלאץ איינצעלהייטען פון די באריכטען וואס אלע דיסטריקט מענעדזשערס האבען לעצטענס צוגעשטעלט פון זייער ארבייט פאר'ן פארגאנגענעם ווינ־טער סעזאן. מיר ווילען בלויז פרובירען געבען א טאבעלע פון דעם כאראקטער פון די קאמפלעינטס, פון יעדען אפיס באזונ־דער. מעהר וויניגער קען מען דערפון זיך פארשטעלען א בילד פון דער רוטינער ארבייט פון די דיסטריקט אפיסעס.

	דזשאבערס דעפארטמענט	אינדאסטריעל קאונסיל	אמעריקען דעקאראטארס „א.י.ר."	אמעריקען דעקאראטארס „ב.ר."	דאון טאון	טאטאל קייסעס
טאטאל קייסעס אויפגענומען	481	891	657	844	226	1802
שכירות און „בעק פעי"	7	48	127	68	21	269
שטיק ארבייט קלאגען	1	9	76	48	7	141
באשעפטיגען ניט יוניאן ארבייטער	8	5	78	22	—	108
שיקען ארבייט אין ניט יוניאן שעפער	75	48	56	4	—	188
דיסקרימינירען געגען די אינסייד ארבייטער (דורך ארויסשיקען ארבייט, לאזענדיג זיי לעער)	8	44	18	1	—	71
ניט בעקראגען דעם יוניאן סקייל (פרייזען אויסגעמאכט פאר די ארבייטער)	8	14	31	11	2	61
ניט גלייכע טיילונג פון ארבייט	—	82	64	26	—	172
ארונטערגעזעצטע שכירות	—	21	62	18	—	66
שלעכטע באהאנדלונג (צו ארבייטער אדער צום ביזנעס איידזשענט)	—	—	13	—	1	14
פירמעס וואס טוען ארבייט פון יוניאן לויט	—	11	7	8	4	25
קאסטערס קאמפלעינטס	—	19	—	47	1	67
קארפארעישאנס	—	—	—	4	1	5
לאקאוטס	—	—	26	4	—	30
שכירות פאר ארבייטער פון קאנטראקטארס	29	4	—	—	—	33
אומגעזעצליכע שטונדען	—	8	—	—	1	9
באשעפטיגט א קאנטראקטאר אינסייד	3	—	—	—	—	3
באשעפטיגען קאטערס אדער טעמפעל מאכער	29	—	—	—	—	29
באשעפטיגען אינסייד פארשידענע ארבייטער	18	—	—	—	—	18
שיקען ארויס געשניטענע ארבייט	4	—	—	—	—	4
פארשידענע קאמפלעינטס און קאנטראלס	2	2	—	—	182	186
ענטזאגונג פון ארבייט (צאהל קייסעס)	7	76	129	75	6	293
פון דיזע צאהל ענטזאגטע זיינען ריאינסטייטעט געווארן	6	60	92	60	4	222

אט דיזע קלאסיפיקאציע איז בלויז פון די ניו יארקער שעפער. אין ברוקלין איז די ארבייט גאנץ אנדערש אוועקגעשטעלט. צוליב דעם וואס לעצטען סיזאן זיינען אלע ברוקלינער שעפער ריארגאניזירט געווארן, זיינען די קאמפלעינטס פון א גאנץ אנדער כאראקטער. דאס זעלבע אויך די אלגע־מיינע אונטערזוכונגען. אין ברוקלין ווערט אויך א סך צייט אוועקגענעבען, כמעט יעדען טאג, מיט אונטערזוכען פארשידענע שעפער, צי זיי ארבייטען ניט פאר סטרייק־קענדע פירמעס. דער אפיס האט געהאט 46 קלאגען פון שטיק ארבייט און 19 „דיס־טשארדזש" קלאגען פון וועלכע 15 זיינען ריאינסטייטעט געווארן.

דעם ברוקלינער אפיס קומט אליין אויס צו טאן אביסעל ארגאניזאציאנס ארבייט, פאר וועלכעס עס איז אין ניו יארק פאראן א ספעציעלער דעפארטמענט. דערפאר איז ניט מעגליך, דיזען מאל צו קלאסיפיצירען די ברוקלינער קאמפלעינטס אויף דעם זעל־בען אופן ווי די קאמפלעינטס פון די ניו יארקער דיסטריקטען.

דער דזשאבערס דעפארטמענט האט, א חוץ די רעגעלע קאמפלעינטס, אויך געפא־דערט 94 אונטערזוכונגען פון די ביכער פון די דזשאבערס, אויסצוגעפינען צי זיי האנדלען מיט ניט יוניאן קאנטראקטארס. אזוינע אונטערזוכונגען זיינען אויך גע־אָרדערט געווארן אין די שעפער פון יע־דען דיסטריקט אפיס, כדי אויסצוגעפינען פארשידענע פארברעכענס געגען דעם אג־רימענט. לײדער האבען די אנדערע מענע־דזשערס, אין זייערע באריכטען ניט אנגע־געבען די צאל אונטערזוכונגען פון ביכער. אבער אהן א שום ספק קען געזאגט ווערען, אז ביכער זיינען אונטערזוכט געווארן אין הונדערטער פעלע.

מיר האבען אין דער טאבעלע אויך ניט געקענט אנגעבען, אין ציפערען, די טעטיג־קייט פון דעם ארגאניזיישאן דעפארטמענט. אבער מיר וועלען פרובירען געבען א קורצען סך הכל פון די ארבייט פון דיזען דעפארטמענט.

כדי צו אפשטעלען שעפער, מוזען זיי פריהער אונטערזוכט ווערען, אום די אר־בייט זאל ניט געטאן ווערען בלינדערהייט. אונטערזוכט מוזען דריבער ווערען אלע שעפער געגען וועלכע קאמפלעינטס קומען אריין אין דיזען דעפארטמענט: ניט־יוניאן שעפער אזוי גוט ווי שעפער וואס ווערען איבערגעשיקט פון די דעפארטמענטס אלס אומקאנטראלירבאר. אפט ווערט אויסגע־פונען, אז אזעלכע שעפער זיינען גאר ניט קיין קלאוק שעפער. די צאל אונטערזוכונ־גען איז דעריבער אפט מיט ארום 40 פראצ־צענט מעהר, ווי די צאהל וואס ווערען אפ־געשטעלט.

פאר דיזען ווינטער סיזאן זיינען אונ־טערזוכט געווארן 326 שעפער, פון וועל־כע 174 שעפער זיינען אפגעשטעלט געווא־רען. פון די דיסטריקט אפיסעס האט מען געאָרדערט אפצושטעלען 56 שעפער. דער דעפארטמענט האט אפגעשטעלט 118 נייע ניט יוניאן שעפער פון וועלכע 63 האבען געסעטעלט; 36 זיינען געווען געצוואונגען ארויסצוגיין פון ביזנעס און נעגען 19 שע־פער ווערט נאך אנגעפירט סטרייקס.

די 63 שעפער האבען געסעטעלט אויף פאלגענדען אופן: 42 האבען זיך אנגע־שלאסען אן דער „אמעריקען אסאסיאיי־שאן"; 16 שעפער האבען זיך אנגעשלאסען אן „אינדאסטריעל קאונסעל"; 3 האבען זיך אנגעשלאסען אן דער דזשאבערס אסאסיא־איישאן און 2 האבען געסעטעלט אינדע־פענדענט.

די אויסגאבען פאר די ארגאניזיישאן ארבייט זיינען געדעקט געווארן פון דער

„אינטערנעשאנעל". די סומע פון איינ־טריטס־געלט וואס די לאקאלס האבען אריינ־גענומען פון דיזע ארגאניזירטע שעפער בא־טרעפט ארום 6000 דאלאר.

אט דאס איז, אין קורצען, א סך הכל פון די רוטינע ארבייט פון די פארשי־דענע אפיסעס דורך דעם משך פון איין סעזאן.

***

פון די צייטונגען איז שוין באוואוסט די נייעס, אז ברודער י. נאגלער האט מיט איניגע וואכען צוריק אנאנסירט אז ער האט ניט בדעה אנצונעמען אויף ווייטער די נאמינאציע פאר גענעראל מענעדזשער פון קלאוק מאכער דזשאינט באארד. מיר הא־בען זיך גע'ישוב'ט, צי מיר זאלען דיזען ענין באריכטען אדער ניט. נאר אזוי ווי ערקלערונגען זיינען שוין וועגען דעם גע־מאכט געווארען אין דער פרעסע פון צוויי לאקאלע מענעדזשערס, גלויבען מיר אז עס איז נויטיג ארויסצוברענגען אויך אונזער שטאנדפונקט וועגען דיזער העכסט־וויכטי־גער סיטואציע, וואס איז לעצטענס געשא־פען געווארען.

די אויבענדערמאנטע ערקלעהרונג איז, לויט אונזער מיינונג, געקומען ניט דער־פאר וואס ברודער י. נאגלער האט געוואו־נען „דאס גרויסע געווינס" און גייט ארי־בער אין אן אנדער קלאס; עס איז אויך ניט דערפאר, וואס די ארבייט, אלס פירער פון דזשאינט באארד, איז איהם ניט מעהר ליב; אדער אז דער אמט איז ניט מעהר גענוג בכבוד'יג. עס איז מעהר אן אויס־דרוק פון ערשעפטקייט, פון ניט האבען מעהר קיין כוח צו קעמפען געגען די פאר־שידענע שוועריגקייטען וואס ווערען גע־מאכט „פרינציפיעל" אדער באוואוסטזיניג.

מיר ווילען דא קיינעם פערזענליך ניט וועה־טאן. מיר זוכען בכלל ניט צוצושפי־ליען די פאראנטווארטלאכקייט אויף דעם אדער יענעם. אבער עס מוז דאך פאר'ט אמאל געזאגט ווערען דער ביטערער אמת.

די סיסטעם פון פינאנסירען אונזער יו־ניאן איז אין די לעצטע יאהרען אזוי אוועק־געשטעלט געווארען, אז דעם קלענסטען פי־נאנציעלען חלק באקומט גראדע דער דזשאינט באארד, וואס איז דער חוט השדרה פון די ניו יארקער קלאוק מאכער לאקאלס. אט די קערפערשאפט, אויף וועמעס פלייצעס עס ליגט די גאנצע פאר־אנטווארטליכקייט און די גרויסע, זעהר שווערע משא, דורכצופיהרען אלע לעבענס־וויכטיגע פונקציעס פון דער יוניאן, באַ־קומט ניט גענוג רעגעלע איינקונפט צו קענען נארמאל דורכפיהרען איהר מיסיע. כדי צו ערפילען זיינע גרויסע אויפגאבען און אויפצוהאלטען זיין פרעסטיזש פאר דער עפענטליכקייט און צו שפילען די ראָ־לע, וואס דעם דזשאינט באארד קומט, לויט זיין באַרוף און פארנעם, מוז ער, שוין צו אפט, פארלאנגען פון די לאקאלס ספעציעלע ביישטייערונגען. ער מוז עס דערפאר, ווייל די לאקאלס, וועמעס אגענ־טור דער דזשאינט באארד איז, האבען ביים אויסמאכען די ביודזשעטען ניט באשטימט גענוג פינאנציעלע מיטלען, מיט וואס צו קענען די פארצוויינטע ארבייט דורכפירען.

וואס מער אמביציע, קוראזש און ענערגיע א גענעראל מענעדזשער באזיצט, וואס מעהר ער טרייט אויסצונוצען אלע זיינע כוחות כדי צו די ארגאניזאציע צו פארשטארקערען, צו מאכען איהר איינפלוס־רייכער, אלץ מעהר פארביטערט מוז ער פיהלען, ווען ער ווערט דורך דער פינאנ־ציעלער סיסטעם געשטערט אין דער דורכ־פיהרונג פון זיינע פלענער און אידעען. איין זאך איז זיכער, אז דאס איז א צושטאנד, וואס מוז וואס שנעלער געענדערט ווערען.

די פראגע פון ברודער י. נאגלער'ס ער־קלעהרונג איז שוין פארהאנדעלט געווארען ביי מיטינגען פון די לאקאלע מענעדזשערס, ביי די לאקאלע עקזעקוטיוו באארדס און איז אויך אויפגענומען געווארען ביים מי־טינג פון גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון דער אינטערנעשאנאל. אלע, אהן אויס־נאהם, האבען אויסגעדריקט זייער בעסטען מיינונג און די גרעסטע צופרידענהייט מיט דער ביז איצטיגער גוטער ארבייט פון ברודער י. נאגלער. זיי האבען אויך אויס־געדריקט זייער אויפריכטיגען וואונש און פארלאנג, דאס ברודער י. נאגלער זאל ענ־דערען זיין שטעלונג און באשליסען ווידער אנצונעמען אלס גענעראל מענעדזשער און פארבלייבען אויף זיין וויכטיגען פאסטען פאר דעם קומענדען יאהר. אצינד, ווען דער הימעל ווערט אלץ מעהר פארוואלקענט און עס פיהלט זיך אין דער לופט דער אנזאג פון א גרויסען, שרעקליכען שטורם, איז די פליכט פון א קאפיטאן צו פארבלייבען ביים רודער.

„וואו עס איז דא א ווילען, ווערט געפו־נען א וועג". לאמיר האפען, אז א וועג וועט געפונען ווערען צו באזייטיגען די פינאנציעלע שוועריגקייט פאר'ן דזשאינט באארד און מאכען מעגלאך פאר ברודער י. נאגלער אלס גענעראל מענעדזשער, צו קענען אין דער צוקונפט, אהן וועלכע זארג, אנגעהן מיט זיין ארבייט און מיט זיינע פלענער. צוליב די פאסירונגען וואס מיר ערווארטען דעם קומענדען זומער איז דיזע פראגע אצינד פיל מעהר וויכטיג ווי זי איז ווען עס איז געווען.

***

אונזערע בעלי בתים האבען שוין בא־צייטענס אונז געלאזט וויסען, אז זיי ווי־לען וואס שנעלער מיט אונז אנפאנגען קאנפערירען וועגען א נייעם אגרימענט. זיי מאכען ניט קיין סוד, וואס זיי ווילען פון אונז. זיי ווילען שטיק־ארבייט.

צום לעצטען מיטינג פון דזשאינט באארד, דעם 18טען נאוועמבער, איז דער ריבער פרעזידענט ב. שלעזינגער געקומען און אונז איבערגעגעבען וואס די בעלי בתים ווילען און אויך דעם ענטפער, וואס ער, אלס פארשטעהער פון דער יוניאן וועט דארויף געבען. צוליב פארשטענדלאכע אורזאכען, ווילען מיר אצינד ניט באריכ־טען קיין אנדערע איינצעלהייטען פון מי־טינג. וואס מיר ווילען יא באמאנען איז אז די יוניאן איז אויף דער וואך! די לאגע ווערט ריכטיג פארשטאנען און ווי גע־העריג אפגעשאצט. די וואס קענען גוט אונזער פרעזידענט וויסען, אז ער איז — ווי דער ענגלענדער זאגט — „עט היז בעסט" ביי אזא סיטואציע.

אין דעם ריכטיגען מאמענט און צו דער באשטימטער צייט, וועלען די פלע־נער, אזוי גוט ווי די פאדערונגען פון דער יוניאן, וואס זי גייט אויסארבייטען פאר'ן נייעם אגרימענט, פארעפענטליכט ווערען. פארלויפיג קענען מיר בלויז ווידערהאלען: די יוניאן איז אויף דער וואך!

ארבייטסלאזיגקייט פארגרעסערט זיך אין אלע לענדער

לויט די באריכטען אין דעם „קאנגרעס דזשורנאל" איז די ארבייטסלא־זיגקייט געשטיגען אין אלע לענדער דורך די לעצטע עטליכע מאנאטען.

אין אויסטראליע באריכטען די דארטיגע יוניאנס, אז פון א מיטגלידערשאפט פון 430 טויזענד זיינען איבער 118 טויזענד ארבייטסלאז. דאס איז א פארגרעסערונג אויף 2 פראצענט אין פארגלייך מיט די פריהערדיגע 3 מאנאטען.

אין עסטרייך איז די צאהל ארבייטס־לאזע אין סעפטעמבער געווען 196 טוי־זענד 325. דאס איז מיט 500 מעהר ווי אין אויגוסט.

אין בעלגיען זיינען איבער 9 פראצענט ארבייטער אין גאנצען ארבייטסלאז און 16 מיט איין דריטעל פראצענט ארבייטען בלויז א פאר טעג א וואך.

אין טשעכא־סלאוואקיע איז אין אנפאנג אויגוסט געווען איבער 209 טויזענד אר־בייטסלאזע. דאס איז מיט 20 טויזענד וועניגער ווי אנפאנג יולי, אבער מיט ארום 50 טויזענד מעהר ווי אין דער זעלבער צייט לעצטען יאהר.

אין דענמארק איז די צאהל ארבייטס־לאזע דורכ'ן לעצטען מאנאט געשטיגען מיט איינס פראצענט.

אין פראנקרייך איז דורך דעם מאנאט אויגוסט די צאהל ארבייטסלאזע פארגרע־סערט געווארען מיט 3 טויזענד.

שטארק פארגרעסערט געווארען איז די צאהל ארבייטסלאזע אין דייטשלאנד. אין מיטען סעפטעמבער זיינען דארט געווען רע־דזשיסטרירט 4 מיליאן 324 טויזענד. דאס איז מיט אומגעפעהר 200 טויזענד מעהר ווי אין אויגוסט.

דאס זעלבע כמעט איז געשעהן אין אלע אנדערע לענדער.

נייעס און פאסירונגען אין דער קלאוק־מאכער יוניאן פון טאראנטא

פון א. קירזשנער, וויס־פרעזידענט א. ל. ג. וו. י.

●

די קלאוקמאכער יוניאן לעבט איצט ווי אויף א פייער־שפייענדען בארג. מען קאן זיך ריכטען אז צו יעדער מינוט וועט דער בארג אויפמאכען זיין מויל און אנ־ פאנגען שפייען מיט פייער. אין יעדען שאפ טומעלט זיך. די מאנופעקטשורערס האל־ טען אין איין פלאנעווען ווי אזוי פטור צו ווערען פון דער יוניאן. א פאר מאנופעק־ טשורערס האבען שוין דעם אנפאנג גע־ מאכט. זיי האבען זיך פארבענקט נאך די אמאליגע גוטע צייטען, ווען עס איז קיין יוניאן נישט געווען, און זיי האבען געקאנט טאן וואס זיי האבען נאר גע־ וואלט, געווען די אליין־הערשער ביי זיך אין שאפ. מיט איין ווארט, עס איז זיי געווען וואויל און גוט.

דער ערשטער אנפאנג האט געמאכט די „עקססליוזיוו קלאוק". מר. ראזענבערג, דער אייגענטימער פון שאפ, האט אויס־ געארבייט נאך א גוטען פלאן, האט פאר־ מאכט דעם שאפ, געהייסען אלע ארביי־ טער געהן און געעפענט א נייעם שאפ, אריינגענומען א גוט באקאנטען סוביעקט, מכלומרשט געמאכט איהם פאר דעם גאנ־ צען באס און געמאכט דעם אנשטעל אז ער געהט ארויס פון די קלאוק־ביזנעס און געהט אפשר האנדלען מיט תפילין אדער ציצית. אט מיט דעם סקים האט דער אויבען־דערמאנטער באס גערעכנט, אז עס וועט איהם געלינגען אפצונארען די יוני־ יאן און פארניכטען די יוניאן־באדינגונ־ גען. ער האט אבער געמאכט א גרויסען טעות. די יוניאן איז געווען אויף דער וואך, און אזוי שנעל ווי דער נייער שאפ איז געעפענט געווארען איז א סטרייק דערקלערט געווארען און עס וועט נישט נעמען לאנג און די פירמע וועט ווערען איבערציינגט, אז מיט סקימס קאן מען פון דער יוניאן נישט אנטלויפען.

איך וויל דא באמערקען, אז דאס איז נישט דאס ערשטע מאל, וואס די פירמע פרובירט מזל מיט אזעלכע סקימס.

די צווייטע פירמע, וואס פרובירט איצט איהר מזל, איז די סאפירא קלאוק קא. אויך די פירמע האט אויסגעארבייט און עהנליכען פלאן. זיי האבען אויסגע־ זוכט א פאר פארקויפטע נשמות, אויפגע־ מאכט א פאר נייע שאפעס מיט די אויבען־דערמאנטע סוביעקטען אלס כלומרשט־ באסעס און געלאזט וויסען די 150 בעל־ מלאכות וואס די פירמע באשעפטיגט, אז זיי קאנען נישט באשעפטיגען דעם גאנ־ צען סעט, נאר זיי וועלען קאנען באשעפ־ טיגען בלויז א האלבען סטעף. אט אזוי, מיט איין ווארט, האבען זיי געוואלט מא־ כען ברויטלאז 75 בעל־מלאכות.

מיר האבען זיך געשטעלט אין פאר־ בינדונג מיט אונזער דזשענעראל סעקרע־ טער, ברודער דובינסקי, און ער האט אונז גלייך צוגעשיקט וויס־פרעזידענט פיינבערג פון מאנטרעאל און מיט א טאג שפעטער איז געקומען קיין טאראנטא וויס־פרעזי־ דענט ברעסלאוו. נאך דעם ווי זיי הא־ בען זיך א ביסעל באקאנט מיט דער לאגע, האבען אונזערע געסט זיך גלייך געשטעלט אין פארבינדונג מיט די אויבען־דערמאנ־ טע פירמעס. נאר ליידער האבען די אלע קאנפערענצען נישט געבראכט די גע־ ווינשטע רעזולטאטען.

די פירמעס זיינען געווען געצוואונגען אפען צוצוגעבן, אז עס איז נישט קיין פראגע פון פארקלענערן די ביזנעס. פאר־ קערט, די סאפירא קא. איז געווען גע־ צוואונגען צוצוגעבן, אז זיי רעכענען נאר צו פארגרעסערען די ביזנעס, נאר עס איז דער „בינ סטיק", די יוניאן, פון וועלכער זי וויל פטור ווערען. עס האבען נישט געהאלפען די ארגומענטען פון די ברידער פיינבערג און ברעסלאוו, אז מיט אזא שריט וועט די פירמע ברענגען צו אזא צושטאנד, וואס די גאנצע אינדוסטריע וועט דערפון ליידען. וואס געהט זיי אן די אינדוסטריע, אזוי לאנג ווי זיי זעהען נאר די מעגליכקייט צו מאכען עקסטרא פרא־ פיטען, מעג שוין די גאנצע אינדוסטריע געהן צום טייפעל. און עס איז בלויז א פראגע פון שטונדען ווען אונזערע מעמ־ בערס וועלען אויסגעשלאסען ווערען און פאר דער יוניאן וועט נישט בלייבען קיין אנדער אויסוועג ווי רופען א סטרייק.

זעהענדיג, אז מען קען נישט קומען צו א פרידליכען אויסגלייך מיט די פאר איינ־ געשפארטע און פארביסענע מאנופעקטשו־ רערס, איז גלייך גערופען געווארען א ספעציעלער מיטינג פון דזשאינט באארד, און די ברידער פיינבערג און ברעסלאוו האבען פארגעשלאגען, אז די יוניאן זאל גלייך צוגרייטען א קאמפס־פאנד, ווייל א קאמף איז אונפארמיידליך. די דזשאינט באארד האט גלייך דערפיהלט די ערנסטע לאגע און באשלאסען, אז יעדער קאטער, אפרייטאר און פרעסער זאל געטעקסט ווע־ רען מיט 10 דאלאר און יעדער טרימער, אונטערפרעסער, העלפער און פינישער — מיט 5 דאלאר.

מיט א טאג שפעטער איז גערופען געווארען א שאפ־טשערמאן מיטינג צוזא־ מען מיט אלע עקזעקוטיוו באארדס. די ברידער פיינבערג און ברעסלאוו האבען דעם מיטינג אדרעסירט און די פארזא־ מעלטע האבען גוטגעהייסען דעם טעקס.

מאנטאג, נאוועמבער 17, איז אפגעהאל־ טען געווארען א גענעראל מעמבער מי־ טינג. דער גרויסער אודיטאריום פון דעם ליבאר־ליסעאום איז געווען איבערגע־ פאקט. טאראנטא האט שוין לאנג נישט געזעהן אזא באגייסטערטען מיטינג. עס האט אונז דערמאנט אן די באגייסטערטע מיטינגען מיט 2 יאהר צוריק אידער עס איז גערופען געווארען דער גענעראל סטרייק. נאכדעם ווי אונזערע געסט הא־ בען אין באגייסטערטע רעדעס אויפגעווי־ זען וואס עס קען מיינען פאר די קלאוק־ מאכער, אויב עס וועט די באלעבאטים געלינגען צו באזינגען די יוניאן, און אונ־ טער וועלכע אומשטענדען עס וועט די ארבייטער דאן אויסקומען צו ארבייטען, און נאכדעם ווי א פאר מעמבערס האבען גערעדט אין דעם זעלבען זין, איז איינ־ שטימיג באשלאסען געווארען אנצונעמען דעם טעקס.

און זאל דא באטאנט ווערען, אז נים קוקענדיג אויף דעם וואס דער סיזאן איז געווען א שלעכטער און דער סיזאן איז פאקטיש צו ענדע, איז עס פשוט געווען א פארגעניגען צו זעהן ווי גלייך אויף מארגען נאך דעם באשלוס איז דער אפיס געווארען ביזי מיט קאלעקטען דעם טעקס. ביי דעם איצטיגען מאמענט הערט מען נים קיין אנדער ווארט פון די קלאוקמא־ כער ווי טעקס. עס איז פאר מיר קיין צווייפעל נים, אז מיר וועלען ארוים ער־ פאלגרייך פון דעם איצטיגען קריזים.

***

ווי שוין באוואוסט פאר די לעזער פון דער „גערעכטיגקייט", האבען מיר א לאנג פארצויגענעם סטרייק. לעצטע וואך האבען מיר געהאט א קאורט־טרייעל און 4 פון אונזערע סטרייקערס זיינען פאר'משפט געווארען — 2 האבען געקראגען צו 6 מאנאטען, און 2 צו 3 מאנאטען. אט דער שווערער אורטייל האט אונז געטרא־ פען זעהר שווער. אבער מיר זיינען גלייך געקומען צו זיך און זיך גלייך גענומען צו דער ארבייט ארויסצוראטעווען אונזערע פאר'משפט'ע ברידער און מיר וועלען נים רוהען ביז וואנען עס וועט נישט געלינגען די ברידער צו באפרייען.

***

לויט דעם ראט פון דעם דזשענעראל אפיס, האבען זיך די דרעס־מאכער אנגע־ שלאסען אן דזשאינט באארד, און ברו־ דער ס. קרייזמאן, א גוטער אקטיווער טוער אין דער יוניאן, איז באשטימט געווארען צו האבען די טיילווייזע אויפזיכט אויף די דרעס־מאכער און צו דער זעלבער צייט העלפען די קלאוקמאכער. עס איז צו ערווארטען, אז מיט דער מיטהילף פון ברודער קרייזמאן וועלען מיר זיין מעהר ערפאלגרייך אין דער ארבייט.